

**Cele 12 Evanghelii
ale sfințelor și mântuitoarelor Patimi ale Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos**

**- care se citesc la Denia celor 12 (douasprezece) Evanghelii din seara de Joia Mare, cu care
și începe Slujba Sfințelor și Mântuitoarelor Patimi ale Domnului -**

Preotul, binecuvântând, face început:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru totdeauna acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Slava Ție, Dumnezeului nostru, slava Ție.

**Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul adevărului, Care pretutindena ești și toate
le împlinești, Vistierul bunătăților și dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi, și
ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.**

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi .

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi .

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi .

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

**Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre.
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru
numele Tău.**

Doamne miluiește (de trei ori), Slavă..., și acum...

**Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie împărăția Ta, fie
voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă
astăzi și ne iertă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce
pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.**

**Preotul: Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh,
acum și pururea și în vecii vecilor.**

Strana: Amin.

Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum...,

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Hristos Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm, și să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm, și să cădem la însuși Hristos Împăratul și Dumnezeu nostru.

Și acești doi psalmi.

Psalmul 19

Să te audă Domnul în ziua necazului, și să-ți fie scut numele Dumnezeului lui Iacob. Trimită ție ajutor din locașul Lui cel sfânt, și din Sion sprijinească-te pe tine. Pomenească toată jertfa ta, arderea de tot a ta bineplăcută să-I fie. Dea ție Domnul după inima ta, și tot sfatul tău să-l plinească. Bucura-ne-vom de mântuirea Ta, și întru numele Dumnezeului nostru ne vom mări. Plinească Domnul toate cererile tale. Acum am cunoscut că a mântuit Domnul pe Unsul Său cu puterea dreptei Sale. Auzi-L-va pe Dânsul din cerul cel sfânt al Lui. Unii se laudă cu căruțele lor, alții cu căii lor, iar noi ne lăudăm cu numele Domnului Dumnezeului nostru. Aceștia s-au împiedicat și au căzut, iar noi ne-am sculat și ne-am îndreptat. Doamne, mântuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi Te vom chema.

Psalmul 20

Doamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul și întru mântuirea Ta se va bucura foarte. După dorirea inimii lui i-ai dat lui, și de voia buzelor lui nu l-ai lipsit pe el. Că l-ai întâmpinat pe el cu binecuvântările bunătății, pus-ai pe capul lui cunună de piatră scumpă. Viața a cerut de la Tine și i-ai dat lui lungime de zile în veacul veacului. Mare este slava lui întru mântuirea Ta, slavă și mare cuvântă vei pune peste el. Că îi vei da lui binecuvântare în veacul veacului; veseli-l-vei pe dânsul întru bucurie cu fața Ta. Că împăratul nădăjduiește în Domnul și întru mila Celui Preaînalt nu se va clinti. Află-se mâna Ta, peste toți vrăjmașii Tăi, dreapta Ta să afle pe toți cei ce Te urăsc pe Tine. Pune-i vei pe ei ca un cuptor de foc în vremea arătării Tale; Domnul întru mânia Sa îi va tulbura pe ei, și-i va mânca pe ei focul. Rodul lor de pe pământ îl vei pierde, și sămânța lor dintre fiii oamenilor. Că au gândit rele împotriva Ta, au cugetat sfaturi, care nu vor putea să stea. Că îi vei pune pe ei pe fugă și cu arcul Tău vei ținti capul lor. Înălță-Te, Doamne, întru tăria Ta; cânta-vom și vom lăuda puterile Tale.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi .

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi .

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi .

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluiește (de trei ori), Slavă..., și acum...

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie împărăția Ta, fie voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi și ne irtă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

Preotul: Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Strana: Amin. Citețul zice aceste tropare:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește, și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău.

Slavă ...

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i, Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe binecredincioșii creștini, daruindu-le lor biruință asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ocrotitoare, neînfricată și neînfruntată, nu trece cu vederea, ceea ce ești bună, rugăciunile noastre, întru tot lăudată Născătoare de Dumnezeu. Întărește viața cea de obște a dreptmăritorilor creștini. Mântuiește pe cei ce ă-ai rânduit să conducă și le dă lor biruință din cer, pentru că ai născut pe Dumnezeu, ceea ce ești una binecuvântată.

Preotul din fața Sfintei Mese, zice ectenia aceasta, la care se răspunde:

Doamne miluiește (de 3 ori).

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește. Strana: Doamne miluiește (de 3 ori).

Încă ne rugăm pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], pentru sănătatea și mântuirea lui. Strana: Doamne miluiește (de 3 ori).

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor roman de pretutindeni, pentru cărmuitorii țării, pentru mai marii orașelor și ai satelor, și pentru iubitoarea de Hristos oaste, pentru sănătatea și mântuirea lor. Strana: Doamne miluiește (de 3 ori).

Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți cucernicii și dreptslăvitorii creștini, pentru sănătatea și mântuirea lor. Strana: Doamne miluiește (de 3 ori).

Ecfonis

Preotul: Că milostiv și iubitor de oamnei Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Întru numele Domnului binecuvintează, părinte!

Preotul: Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoarei și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.(cădind sf. Masă de 3 ori)

Strana: Amin

Iar citețul cel rânduit (sau cel mai mare), cu evlavie și cu frica lui Dumnezeu, zice:

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoie (de trei ori).

Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta (de două ori). (Preotul, cu capul descoperit, citește în fața Sfintei Mese primele șase rugăciuni ale dimineții!).

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit cei ce mă necăjesc! Mulți se scoală asupra mea; mulți zic sufletului meu: " Nu este mântuire lui, întru Dumnezeu lui!" Iar Tu Doamne, sprijinitorul meu ești, slava mea și Cel ce înalți capul meu. Cu glasul meu către Domnul am strigat și m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui. Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am că Domnul mă va sprijini. Nu mă voi teme de mii de popoare, care împrejur mă împresoară. Scoală, Doamne, mântuiește-mă Dumnezeu meu; că Tu ai bătut pe toți ce-mi vrăjmășuiesc mie în deșert; dinții păcătoșilor ai zdrobit. A Domnului este mântuirea, și peste poporul Tău, binecuvântarea Ta.

Și iarăși:

Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini.

Psalmul 37

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuțimea Ta să mă cerți. Că săgețile Tale s-au înfipt în mine și ai întărit peste mine mâna Ta. Nu este vindecare în trupul meu de către fața mâniei Tale; nu este pace în oasele mele, de către fața păcatelor mele. Că fărădelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea au apăsat peste mine. Împuțitu-s-au și au putrezit rănilile mele de către fața nebuliei mele. Chinuitu-m-am și m-am gârbovit până în sfârșit, toată ziua mâhnindu-mă umblam. Că șalele mele s-au umplut de ocări, și nu este vindecare în trupul meu. Necăjitu-m-am și m-am smerit foarte, răcnit-am din suspinarea inimii mele. Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea și suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns. Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea și lumina ochilor mei, și aceasta nu este cu mine. Prietenii mei și vecinii mei în preajma mea s-au apropiat și au șezut; și cei de aproape ai mei departe au stat. Și se sileau cei ce căutau sufletul meu, și cei ce căutau cele rele mie grăiau deșertăciuni și vicleșuguri toată ziua cugetau. Iar eu ca un surd nu auzeam și ca un mut ce nu-și deschide gura sa. Și m-am făcut ca un om ce nu aude și nu are în gura lui muștrări. Că spre Tine, Doamne, am nădăjduit; Tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeu meu, că am zis, ca nu cumva să se bucure de mine vrăjmașii mei; și când s-au clătinat picioarele mele, împotriva mea s-au semețit. Că eu spre bătaii gata sunt, și durerea mea înaintea mea este pururea. Că faradelegea mea eu o voi vesti, și mă voi îngriji pentru păcatul meu; iar vrăjmașii mei trăiesc și s-au întărit mai mult decât mine și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept. Cei ce îmi răsplatesc rele pentru bune mă defăimau, că urmam bunătatea. Nu mă lasa, Doamne, Dumnezeu meu, nu te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși:

Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeu meu, nu Te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu, pe Tine Te caut dis-de-dimineată. Însetat-a de Tine sufletul meu, suspinat-a după Tine trupul meu, în pământ pustiu și neumblat și fără de apă. Așa în locul Cel Sfânt m-am arătat Ție, ca să văd puterea Ta și slava Ta. Că mai bună este mila Ta decât viața; buzele mele Te vor lăuda. Așa Te voi binecuvânta în viața mea, și în numele Tău voi ridica mâinile mele. Că de seu și de grăsime să se sature sufletul meu, și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea. De mi-am adus aminte de Tine în așternutul meu, în dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu. Și întru acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine și pe mine m-a sprijinit Dreapta Ta. Iar ei în desert au căutat sufletul meu, intra-vor în cele mai de jos ale pământului; da-se vor în mâinile sabiei, părți vulpilor vor fi. Iar împaratul se va veseli de Dumnezeu; lăuda-se-va tot cel ce se jură întru El, că a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși:

În dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu. Și întru acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine, și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta. Slavă... Și acum... Aliluia (de 3 ori), fără închinăciuni. Doamne miluiește (de 3 ori). Slavă... Și acum...

Preotul iese din Sfântul Altar, își desoperă capul și citește în taină ultimele 6 rugăciuni de dimineață, înaintea ușilor împărătești.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat și noaptea înaintea Ta. Să intre înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga Mea, Doamne, că s-a umplut de rele sufletul meu și viața mea de iad s-a apropiat. Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă; ajuns-am ca un om neajutorat, între cei morți slobod. Ca niște oameni răniți, ce dorm în mormânt, de care nu Ți-ai mai adus aminte și care au fost lepădați de la mâna Ta. Pusu-m-au în groapa cea mai de jos, întru cele întunecate și în umbra morții. Asupra mea s-a întărit mânia Ta și toate valurile Tale le-ai adus peste mine. Depărtat-ai pe cunoscuții mei de la mine, ajuns-am urâciune lor, închis am fost și n-am putut ieși. Ochii mei au slăbit de suferință. Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua întins-am către Tine mâinile mele. Oare morților vei face minuni? Sau cei morți se vor scula și Te vor lăuda pe Tine? Oare, va spune cineva în mormânt mila Ta și adevărul Tău în locul pierzării? Oare, se vor cunoaște întru întuneric minunile Tale și dreptatea Ta în pământ uitat? Iar eu către Tine, Doamne, am strigat și dimineata rugăciunea mea Te va întâmpina. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu și întorci fața Ta de la mine? Sărac sunt eu și în osteneli din tinerețile mele, înaltat am fost, dar m-am smerit și m-am mâhnit. Peste mine au trecut mâniile Tale și infricoșările Tale m-au tulburat. Înconjuratu-m-au ca apa toată ziua și m-au cuprins deodată. Depărtat-ai de la mine pe prieteni, și pe cunoscuții mei, și cei de aproape ai mei s-au făcut nevăzuți.

Și iarăși:

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat și noaptea înaintea Ta. Să intre înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga Mea.

Psalmul 102

Binecuvintează, suflete al meu pe Domnul, și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui. Binecuvintează, suflete al meu pe Domnul, și nu uita toate răsplătirile Lui. Pe Cel ce curățește toate fărădelegile tale; pe Cel ce vindecă toate bolile tale. Pe Cel ce izbăvește din stricăciune viața ta; pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări. Pe Cel ce umple de bunătați dorirea ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale. Cel ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate. Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel voile sale. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung-Răbdător și mult-Milostiv. Nu până în sfârșit Se va iuți, nici în veac Se va mânia. Nu după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă, că după înălțimea cerului de la pământ, a întărit Domnul mila Sa spre cei ce se tem de Dânsul. Pe cât sunt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre. În ce chip miluiește tatăl pe fii, așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul. Că El a cunoscut zidirea noastră; adusu-și-a aminte că țărână suntem. Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, așa va înflori. Că duh a trecut printr-însul și nu va fi și nu-și va mai cunoaște încă locul său. Iar mila Domnului din veac și până în veac, spre cei ce se tem de Dânsul; și dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc așezământul de lege al Lui și își aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit Scaunul Său și Împărăția Lui peste toți stăpânește. Binecuvântați pe Domnul, toți îngerii Lui, cei puternici la vârtute, care faceți cuvântul Lui și auziți glasul cuvintelor Lui. Binecuvântați pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceți voia Lui. Binecuvântați pe Domnul, toate lucrurile Lui; în tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși:

În tot locul stăpânirii Lui binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credințioșia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrajmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric, ca morții cei din veacuri. S-a mâhnit în mine duhul meu, în mine inima mea s-a tulburat. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu, ca un pământ însetoșat. Degrabă auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă aseman celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scoate-mă de la vrajmașii mei, Doamne! La Tine am scăpat, Învăță-mă să fac voia Ta, ca Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun mă va povățui la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viața. Întru dreptatea Ta, scoate din necaz sufletul meu. Și întru mila Ta vei sfârși pe vrajmașii mei și vei pierde pe toti cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Și iarăși:

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății.

Slavă... Și acum... Aliluia (de 3 ori).

Apoi preotul, cu capul descoperit, zice ectenia mare

Cu pace Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne miluiește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea și pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-înșea, Domnului să ne rugăm.

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoțime și întru Hristos diaconime și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și satelor și pentru iubitoarea de Hristos oaste, Domnului să ne rugăm.

Pentru orașul și țara aceasta, pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-înșele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună întocmirea văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce pățimesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu darul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție Doamne.

Preotul Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. **Strana:** Amin.

Și îndată se cântă Aliluia (de 3 ori), după glasul al 8-lea, cu aceste patru stihuri:

De noapte mănecă duhul meu către Tine Dumnezeule, pentru că lumină sunt poruncile Tale pe pământ. Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Dreptate vă învățați toți cei ce locuiți pe pământ. Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Pizmuire va cuprinde pe poporul cel neînvățat și acum focul pe cei potrivnici va mânca. Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Adaugă lor rele, Doamne, adaugă rele celor măriți ai pământului. Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Și după Aliluia, se cântă Troparul :

Când măriții ucenici la spălarea cinei s-au luminat, atunci Iuda cel rău credincios, cu iubirea de argint bolnăvindu-se, s-a întunecat, și judecătorilor celor fără de lege, pe Tine, Judecătorul cel drept, te-a dat. Vezi dar, iubitorule de avuții, pe cel ce pentru aceasta spânzurare și-a agonisit. Fugi de sufletul nesățios, cel ce a îndraznit unele ca acestea asupra Învățătorului. Cela ce ești spre toți bun, Doamne, slavă Ție!(de 3 ori). Rar și cu cântare dulce și se impart făclii fraților.

Ectenie mică

Preotul: Iară și iară cu pace, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeule să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul : Că a Ta este împărăția, și puterea și slava, a Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. **Strana:** Amin.

Preotul : Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeuul nostrum să-L rugăm.

Doamne miluiește (de 3 ori)

Preotul:Întelepciune! Drepti! Să ascultăm Sfânta Evanghelie.

Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire.

Strana: Slava Ție Doamne, slava Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Prima Evanghelie a Patimilor

Ioan XIII, 31-38; XIV; XV; XVII; XVII; XVIII, 1

13, 31. [Zis-a Domnul ucenicilor Sai:] Acum a fost preaslăvit Fiul Omului și Dumnezeu a fost preaslăvit întru El.

13, 32. Iar dacă Dumnezeu a fost preaslăvit întru El, și Dumnezeu Îl va preaslăvi întru El și îndată Îl va preaslăvi.

13, 33. Fiilor, încă puțin timp sunt cu voi. Voi Mă veți căuta, dar, după cum am spus iudeilor - că unde Mă duc Eu, voi nu puteți veni - vă spun vouă acum.

13, 34. Poruncă nouă dau vouă: Să vă iubiți unul pe altul. Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul.

13, 35. Întru aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii față de alții.

13, 36. Doamne, L-a întrebat Simon-Petru, unde Te duci? Răspuns-a Iisus: Unde Mă duc Eu, tu nu poți să urmezi Mie acum, dar mai târziu Îmi vei urma.

13, 37. Zis-a Petru Lui: Doamne, de ce nu pot să urmez Ție acum? Sufletul meu îl voi da pentru Tine.

13, 38. Iisus i-a răspuns: Vei pune sufletul tău pentru Mine? Adevărat, adevărat zic ție că nu va cânta cocoșul, până ce nu te vei lepăda de Mine de trei ori!

14, 1. Să nu se tulbure inima voastră; credeți în Dumnezeu, credeți și în Mine.

14, 2. În casa Tatălui Meu multe locașuri sunt. Iar de nu, v-aș fi spus. Mă duc să vă gătesc loc.

14, 3. Și dacă Mă voi duce și vă voi găti loc, iarăși voi veni și vă voi lua la Mine, ca să fiți și voi unde sunt Eu.

14, 4. Și unde Mă duc Eu, voi știți și știți și calea.

14, 5. Toma i-a zis: Doamne, nu știm unde Te duci; și cum putem ști calea?

14, 6. Iisus i-a zis: Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl Meu decât prin Mine.

14, 7. Dacă M-ați fi cunoscut pe Mine, și pe Tatăl Meu L-ați fi cunoscut; dar de acum Îl cunoașteți pe El și L-ați și văzut.

14, 8. Filip I-a zis: Doamne, arată-ne nouă pe Tatăl și ne este de ajuns.

14, 9. Iisus i-a zis: De atâta vreme sunt cu voi și nu M-ai cunoscut, Filipe? Cel ce M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl. Cum zici tu: Arată-ne pe Tatăl?

14, 10. Nu crezi tu că Eu sunt întru Tatăl și Tatăl este întru Mine? Cuvintele pe care vi le spun nu le vorbesc de la Mine, ci Tatăl - Care rămâne întru Mine - face lucrările Lui.

14, 11. Credeți Mie că Eu sunt întru Tatăl și Tatăl întru Mine, iar de nu, credeți-Mă pentru lucrările acestea.

14, 12. Adevărat, adevărat zic vouă: cel ce crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu și mai mari decât acestea va face, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.

14, 13. Și orice veți cere întru numele Meu, aceea voi face, ca să fie slăvit Tatăl întru Fiul.

14, 14. Dacă veți cere ceva în numele Meu, Eu voi face.

14, 15. De Mă iubiți, păziți poruncile Mele.

14, 16. Și Eu voi ruga pe Tatăl și alt Mângâietor vă va da vouă ca să fie cu voi în veac,

14, 17. Duhul Adevărului, pe Care lumea nu poate să-L primească, pentru că nu-L vede, nici nu-L cunoaște; voi Îl cunoașteți, că rămâne la voi și în voi va fi!

14, 18. Nu vă voi lăsa orfani: voi veni la voi.

14, 19. Încă puțin timp și lumea nu Mă va mai vedea; voi însă Mă veți vedea, pentru că Eu sunt viu și voi veți fi vii.

14, 20. În ziua aceea veți cunoaște că Eu sunt întru Tatăl Meu și voi în Mine și Eu în voi.

14, 21. Cel ce are poruncile Mele și le păzește, acela este care Mă iubește; iar cel ce Mă iubește pe Mine va fi iubit de Tatăl Meu și-l voi iubi și Eu și Mă voi arăta lui.

14, 22. I-a zis Iuda, nu Iscarioteanul: Doamne, ce este că ai să Te arăți nouă, și nu lumii?

14, 23. Iisus a răspuns și i-a zis: Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi, și vom veni la el și vom face locaș la el.

14, 24. Cel ce nu Mă iubește nu păzește cuvintele Mele. Dar cuvântul pe care îl auziți nu este al Meu, ci al Tatălui care M-a trimis.

14, 25. Acestea vi le-am spus, fiind cu voi;

14, 26. Dar Mângâietorul, Duhul Sfânt, pe Care-L va trimite Tatăl, în numele Meu, Acela vă va învăța toate și vă va aduce aminte despre toate cele ce v-am spus Eu.

14, 27. Pace vă las vouă, pacea Mea o dau vouă, nu precum dă lumea vă dau Eu. Să nu se tulbure inima voastră, nici să se înfricoșeze.

14, 28. Ați auzit că v-am spus: Mă duc și voi veni la voi. De M-ați iubi v-ați bucura că Mă duc la Tatăl, pentru că Tatăl este mai mare decât Mine.

14, 29. Și acum v-am spus acestea înainte de a se întâmpla, ca să credeți când se vor întâmpla.

14, 30. Nu voi mai vorbi multe cu voi, căci vine stăpânitorul acestei lumi și el nu are nimic în Mine;

14, 31. Dar ca să cunoască lumea că Eu iubesc pe Tatăl și precum Tatăl Mi-a poruncit așa fac. Sculați-vă, să mergem de aici.

15, 1. Eu sunt vița cea adevărată și Tatăl Meu este lucrătorul.

15, 2. Orice mlădiță care nu aduce roadă întru Mine, El o taie; și orice mlădiță care aduce roadă, El o curățește, ca mai multă roadă să aducă.

15, 3. Acum voi sunteți curați, pentru cuvântul pe care vi l-am spus.

15, 4. Rămâneți în Mine și Eu în voi. Precum mlădița nu poate să aducă roadă de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi, dacă nu rămâneți în Mine.

15, 5. Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele. Cel ce rămâne întru Mine și Eu în el, acela aduce roadă multă, căci fără Mine nu puteți face nimic.

15, 6. Dacă cineva nu rămâne în Mine se aruncă afară ca mlădița și se usucă; și le adună și le aruncă în foc și ard.

15, 7. Dacă rămâneți întru Mine și cuvintele Mele rămân în voi, cereți ceea ce voiți și se va da vouă.

15, 8. Întru aceasta a fost slăvit Tatăl Meu, ca să aduceți roadă multă și să vă faceți ucenici ai Mei.

15, 9. Precum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am iubit și Eu pe voi; rămâneți întru iubirea Mea.

15, 10. Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne întru iubirea Mea după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân întru iubirea Lui.

15, 11. Acestea vi le-am spus, ca bucuria Mea să fie în voi și ca bucuria voastră să fie deplină.

15, 12. Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unul pe altul, precum v-am iubit Eu.

15, 13. Mai mare dragoste decât aceasta nimeni nu are, ca sufletul lui să și-l pună pentru prietenii săi.

15, 14. Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ceea ce vă poruncesc.

15, 15. De acum nu vă mai zic slugi, că sluga nu știe ce face stăpânul său, ci v-am numit pe voi prieteni, pentru că toate câte am auzit de la Tatăl Meu vi le-am făcut cunoscute.

15, 16. Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi și v-am rânduit să mergeți și roadă să aduceți, și roada voastră să rămână, ca Tatăl să vă dea orice-I veți cere în numele Meu.

15, 17. Aceasta vă poruncesc: să vă iubiți unul pe altul.

15, 18. Dacă vă urăște pe voi lumea, să știți că pe Mine mai înainte decât pe voi M-a urât.

15, 19. Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al său; dar pentru că nu sunteți din lume, ci Eu v-am ales pe voi din lume, de aceea lumea vă urăște.

15, 20. Aduceți-vă aminte de cuvântul pe care vi l-am spus: Nu este sluga mai mare decât stăpânul său. Dacă M-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu, și pe al vostru îl vor păzi.

15, 21. Iar toate acestea le vor face vouă din cauza numelui Meu, fiindcă ei nu cunosc pe Cel ce M-a trimis.

15, 22. De n-aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, păcat nu ar avea; dar acum n-au cuvânt de dezvinovățire pentru păcatul lor.

15, 23. Cel ce Mă urăște pe Mine, urăște și pe Tatăl Meu.

15, 24. De nu aș fi făcut între ei lucruri pe care nimeni altul nu le-a făcut păcat nu ar avea; dar acum M-au și văzut și M-au urât și pe Mine și pe Tatăl Meu.

15, 25. Dar (aceasta), ca să se împlinescă cuvântul cel scris în Legea lor: "M-au urât pe nedrept".

15, 26. Iar când va veni Mângâietorul, pe Care Eu Îl voi trimite vouă de la Tatăl, Duhul Adevărului, Care de la Tatăl purcede, Acela va mărturisi despre Mine.

15, 27. Și voi mărturisiți, pentru că de la început sunteți cu Mine.

16, 1. Acestea vi le-am spus, ca să nu vă smintiți.

16, 2. Vă vor scoate pe voi din sinagogi; dar vine ceasul când tot cel ce vă va ucide să creadă că aduce închinare lui Dumnezeu.

16, 3. Și acestea le vor face, pentru că n-au cunoscut nici pe Tatăl, nici pe Mine.

16, 4. Iar acestea vi le-am spus, ca să vă aduceți aminte de ele, când va veni ceasul lor, că Eu vi le-am spus. Și acestea nu vi le-am spus de la început, fiindcă eram cu voi.

16, 5. Dar acum Mă duc la Cel ce M-a trimis și nimeni dintre voi nu întreabă: Unde Te duci?

16, 6. Ci, fiindcă v-am spus acestea, întristarea a umplut inima voastră.

16, 7. Dar Eu vă spun adevărul: Vă este de folos ca să mă duc Eu. Căci dacă nu Mă voi duce, Mângâietorul nu va veni la voi, iar dacă Mă voi duce, Îl voi trimite la voi.

- 16, 8.** Și El, venind, va vădi lumea de păcat și de dreptate și de judecată.
- 16, 9.** De păcat, pentru că ei nu cred în Mine;
- 16, 10.** De dreptate, pentru că Mă duc la Tatăl Meu și nu Mă veți mai vedea;
- 16, 11.** Și de judecată, pentru că stăpânitorul acestei lumi a fost judecat.
- 16, 12.** Încă multe am a vă spune, dar acum nu puteți să le purtați.
- 16, 13.** Iar când va veni Acela, Duhul Adevărului, vă va călăuzi la tot adevărul; căci nu va vorbi de la Sine, ci toate câte va auzi va vorbi și cele viitoare vă va vesti.
- 16, 14.** Acela Mă va slăvi, pentru că din al Meu va lua și vă va vesti.
- 16, 15.** Toate câte are Tatăl ale Mele sunt; de aceea am zis că din al Meu ia și vă vestește vouă.
- 16, 16.** Puțin și nu Mă veți mai vedea, și iarăși puțin și Mă veți vedea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.
- 16, 17.** Deci unii dintre ucenicii Lui ziceau între ei: Ce este aceasta ce ne spune: Puțin și nu Mă veți mai vedea, și iarăși puțin și Mă veți vedea, și că Mă duc la Tatăl?
- 16, 18.** Deci ziceau: Ce este aceasta ce zice: Puțin? Nu știm ce zice.
- 16, 19.** Și a cunoscut Iisus că voiau să-L întrebe și le-a zis: Despre aceasta vă întrebați între voi, că am zis: Puțin și nu Mă veți mai vedea și iarăși puțin și Mă veți vedea?
- 16, 20.** Adevărat, adevărat zic vouă că voi veți plânge și vă veți tângui, iar lumea se va bucura. Voi vă veți întrista, dar întristarea voastră se va preface în bucurie.
- 16, 21.** Femeia, când e să nască, se întristează, fiindcă a sosit ceasul ei; dar după ce a născut copilul, nu-și mai aduce aminte de durere, pentru bucuria că s-a născut om în lume.
- 16, 22.** Deci și voi acum sunteți triști, dar iarăși vă voi vedea și se va bucura inima voastră și bucuria voastră nimeni nu o va lua de la voi.
- 16, 23.** Și în ziua aceea nu Mă veți întreba nimic. Adevărat, adevărat zic vouă: Orice veți cere de la Tatăl în numele Meu El vă va da.
- 16, 24.** Până acum n-ați cerut nimic în numele Meu; cereți și veți primi, ca bucuria voastră să fie deplină.
- 16, 25.** Acestea vi le-am spus în pilde, dar vine ceasul când nu vă voi mai vorbi în pilde, ci pe față vă voi vesti despre Tatăl.
- 16, 26.** În ziua aceea veți cere în numele Meu; și nu vă zic că voi ruga pe Tatăl pentru voi,
- 16, 27.** Căci Însuși Tatăl vă iubește pe voi, fiindcă voi M-ați iubit pe Mine și ați crezut că de la Dumnezeu am ieșit.
- 16, 28.** Ieșit-am de la Tatăl și am venit în lume; iarăși las lumea și Mă duc la Tatăl.
- 16, 29.** Au zis ucenicii Săi: Iată acum vorbești pe față și nu spui nici o pildă.
- 16, 30.** Acum știm că Tu știi toate și nu ai nevoie ca să Te întrebe cineva. De aceea credem că ai ieșit de la Dumnezeu.
- 16, 31.** Iisus le-a răspuns: Acum credeți?
- 16, 32.** Iată vine ceasul, și a și venit, ca să vă risipiți fiecare la ale sale și pe Mine să Mă lăsați singur. Dar nu sunt singur, pentru că Tatăl este cu Mine.
- 16, 33.** Acestea vi le-am grăit, ca întru Mine pace să aveți. În lume necazuri veți avea; dar îndrăzniți. Eu am biruit lumea.
- 17, 1.** Acestea a vorbit Iisus și, ridicând ochii Săi la cer, a zis: Părinte, a venit ceasul! Preaslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul să Te preaslăvească.
- 17, 2.** Precum I-ai dat stăpânire peste tot trupul, ca să dea viață veșnică tuturor acelor pe care Tu i-ai dat Lui.
- 17, 3.** Și aceasta este viața veșnică: Să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și

pe Iisus Hristos pe Care L-ai trimis.

17, 4. Eu Te-am preaslăvit pe Tine pe pământ; lucrul pe care Mi l-ai dat să-l fac, l-am săvârșit.

17, 5. Și acum, preaslăvește-Mă Tu, Părinte, la Tine Însuși, cu slava pe care am avut-o la Tine, mai înainte de a fi lumea.

17, 6. Arătat-am numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat Mie din lume. Ai Tăi erau și Mie Mi i-ai dat și cuvântul Tău l-au păzit.

17, 7. Acum au cunoscut că toate câte Mi-ai dat sunt de la Tine;

17, 8. Pentru că cuvintele pe care Mi le-ai dat le-am dat lor, iar ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit, și au crezut că Tu M-ai trimis.

17, 9. Eu pentru aceștia Mă rog; nu pentru lume Mă rog, ci pentru cei pe care Mi i-ai dat, că ai Tăi sunt.

17, 10. Și toate ale Mele sunt ale Tale, și ale Tale sunt ale Mele și M-am preaslăvit întru ei.

17, 11. Și Eu nu mai sunt în lume, iar ei în lume sunt și Eu vin la Tine. Părinte Sfinte, păzește-i în numele Tău, în care Mi i-ai dat, ca să fie una precum suntem și Noi.

17, 12. Când eram cu ei în lume, Eu îi păzeam în numele Tău, pe cei ce Mi i-ai dat; și i-am păzit și n-a pierit nici unul dintre ei, decât fiul pierzării, ca să se împlinească Scriptura.

17, 13. Iar acum, vin la Tine și acestea le grăiesc în lume, ca să fie deplină bucuria Mea în ei.

17, 14. Eu le-am dat cuvântul Tău, și lumea i-a urât, pentru că nu sunt din lume, precum Eu nu sunt din lume.

17, 15. Nu mă rog ca să-i iei din lume, ci ca să-i păzești pe ei de cel viclean.

17, 16. Ei nu sunt din lume, precum nici Eu nu sunt din lume.

17, 17. Sfințește-i pe ei întru adevărul Tău; cuvântul Tău este adevărul.

17, 18. Precum M-ai trimis pe Mine în lume, și Eu i-am trimis pe ei în lume.

17, 19. Pentru ei Eu Mă sfințesc pe Mine Însuși, ca și ei să fie sfințiți întru adevăr.

17, 20. Dar nu numai pentru aceștia Mă rog, ci și pentru cei ce vor crede în Mine, prin cuvântul lor,

17, 21. Ca toți să fie una, după cum Tu, Părinte, întru Mine și Eu întru Tine, așa și aceștia în Noi să fie una, ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.

17, 22. Și slava pe care Tu Mi-ai dat-o, le-am dat-o lor, ca să fie una, precum Noi una suntem:

17, 23. Eu întru ei și Tu întru Mine, ca ei să fie desăvârșiți întru unime, și să cunoască lumea că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit pe ei, precum M-ai iubit pe Mine.

17, 24. Părinte, voiesc ca, unde sunt Eu, să fie împreună cu Mine și aceia pr care Mi i-ai dat, ca să vadă slava mea pe care Mi-ai dat-o, pentru că Tu M-ai iubit pe Mine mai înainte de întemeierea lumii.

17, 25. Părinte drepte, lumea pe Tine nu te-a cunoscut, dar Eu Te-am cunoscut, și aceștia au cunoscut că Tu M-ai trimis.

17, 26. Și le-am făcut cunoscut numele Tău și-l voi face cunoscut, ca iubirea cu care M-ai iubit Tu să fie în ei și Eu în ei.

18, 1. Zicând acestea, Iisus a ieșit cu ucenicii Lui dincolo de pârâul Cedrilor, unde era o grădină, în care a intrat El și ucenicii Săi.

Si sfârșindu-se Evanghelia se zice:

Slava îndelung-rabdării Tale, Doamne, slava Ție, Doamne, slava Ție!

Urmeaza Antifoanele 1-3,

Antifonul 1, glasul al 8-lea:

(Boierii) mai marii popoarelor s-au adunat împreună, asupra Domnului și asupraunului Lui.

Pripeala:

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție.

Cuvânt călcător de lege au pus asupra mea. Doamne, Doamne, nu mă lăsa pe mine.

Pripeala:

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție. Simțirile noastre curate să le aducem înaintea lui Hristos și, ca niște prieteni ai Lui, sufletele să le jertfim pentru Dânsul și să nu ne sugrumăm cu grijile lumii, ca Iuda. Ci, să strigăm în cămările sufletelor noastre: Tatăl nostru, carele ești în ceruri, iz- băvește-ne pe noi de cel viclean.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei

Fecioară ai născut, ceea ce nu știi de nuntă și Fecioară ai rămas, Maică nenunțată; Născătoare de Dumnezeu, Marie, roagă pe Hristos, Dumnezeu nostru, să ne mân-tuiască pe noi.

Antifonul

al 2-lea

, glasul al 6-lea: Alergat-a Iuda, zicând cărturarilor celor fărădelege: Ce-mi veți da mie și eu voi da pe el vouă? Iar, în mijlocul celor ce se tocneau, ai stătut nevăzut însuși, Tu de carele era tocmeala. Cunoscătorule de inimi, milostivește-Te spre sufletele noastre.

Pripeala:

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție.

Cu milostenie să slujim lui Dumnezeu, ca Maria la cină, și să nu ne agonisim iubire de argint ca Iuda, ca să fim pururea cu Hristos Dumnezeu.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei

Nu înceta Fecioară rugând pururea pe Cel ce L-ai născut negrăit, ca pe un iubitor de oameni, să mântuiască din nevoi pe cei ce scapă la tine.

Antifonul

al 3-lea

, glasul al 2-lea: Pentru învierea lui Lazăr, Doamne, pruncii jidovești (evreiești) au strigat Ție, Iubi-torule de oameni, Osanna! Iar Iuda cel fărădelege n-a vrut să înțeleagă.

Pripeala:

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție.

La cina Ta, Hristoase Dumnezeule, zis-ai mai-nainte ucenicilor Tăi: Unul din voiva să Mă vândă. Iar Iuda cel fărădelege n-a vrut să înțeleagă.

Pripeala:

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Întrebând Ioan, Doamne, cine este cel ce va să Te vândă, l-ai dovedit pe acela prin pâine. Iar Iuda cel fărădelege n-a vrut să înțeleagă.

Pripeala:

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Cu treizeci de arginți și cu sărutare vicleană Te căutau iudeii să Te ucidă, Doamne; iar Iuda cel fărădelege n-a vrut să înțeleagă.

Pripeala:

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

La spălarea Ta, Hristoase Dumnezeule, ai poruncit ucenicilor Tăi: Așa să faceți, precum vedeți. Iar Iuda cel fărădelege n-a vrut să înțeleagă.

Pripeala:

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Privegheați și vă rugați, ca să nu intrați în ispită, zis-ai ucenicilor Tăi, Hristoase Dumnezeul nostru. Iar Iuda cel fărădelege n-a vrut să înțeleagă.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei

Mântuiește din nevoi pe robii Tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toți după Dumne-zeu la tine scăpăm; ca și către un zid nestruciat și folositoare.

(Ectenie...)

Sedelna

, glasul al 7-lea:

[La aceste Sedelne nu ședem, pentru că preotul cădește Sfântul altar.]

Ospătând la cină pe ucenici și cunoscând vicleșugul vânzării, ai vădit la cina aceea pe Iuda, știindu-l pe el că nu se va îndrepta și vrând ca să arăți tuturor, că Te-ai dat de bunăvoie, ca să răpești lumea de la cel străin; îndelung-răbdătorule, slavă Ție.

Ectenie mică

Preotul: *Iară și iară cu pace, Domnului să ne rugăm.*

Strana: *Doamne, miluiește.*

Preotul: *Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.*

Strana: *Doamne miluiește.*

Preotul: *Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții să o pomenim.*

Strana: *Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.*

Preotul: *Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.*

Strana: *Ție, Doamne.*

Preotul : Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.
Strana : Amin

apoi Sedealna (glas 7):

Ospatând la cina pe ucenici, și cunoscând viclesugul vânzării, ai vadit la cina aceea pe Iuda, știindu-l pe el ca nu se va îndrepta, și vrând să arăți tuturor că Te-ai dat de bunăvoie, ca să rapești lumea de la cel străin: îndelung-Ragdatorule, slava Ție! **Slavă...**
(sfârșitul Sedelnei) și acum...(toată)

Preotul : Și pentru că să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu nostrum să-L rugăm.

Doamne miluiește (de 3 ori)

Preotul: Înțelepciune! Drepti! Să ascultăm Sfânta Evanghelie.
Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire.

Strana: Slava Ție Doamne, slava Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

A 2-a Evanghelie a Patimilor
Ioan XVIII, 1-28

18, 1. [În vremea aceea,] Iisus a ieșit cu ucenicii Lui dincolo de pârâul Cedrilor, unde era o grădină, în care a intrat El și ucenicii Săi.

18, 2. Iar Iuda vânzătorul cunoștea acest loc, pentru că adesea Iisus și ucenicii Săi se adunau acolo.

18, 3. Deci Iuda, luând oaste și slujitori, de la arhierii și farisei, a venit acolo cu felinare și cu făclii și cu arme.

18, 4. Iar Iisus, știind toate cele ce erau să vină asupra Lui, a ieșit și le-a zis: Pe cine căutați?

18, 5. Răspuns-au Lui: Pe Iisus Nazarineanul. El le-a zis: Eu sunt. Iar Iuda vânzătorul era și el cu ei.

18, 6. Atunci când le-a spus: Eu sunt, ei s-au dat înapoi și au căzut la pământ.

18, 7. Și iarăși i-a întrebat: Pe cine căutați? Iar ei au zis: Pe Iisus Nazarineanul.

18, 8. Răspuns-a Iisus: V-am spus că Eu sunt. Deci, dacă Mă căutați pe Mine, lăsați pe aceștia să se ducă;

18, 9. Ca să se împlinescă cuvântul pe care l-a spus: Dintre cei pe care Mi i-ai dat, n-am

pierdut pe nici unul.

18, 10. Dar Simon-Petru, având sabie, a scos-o și a lovit pe sluga arhiereului și i-a tăiat urechea dreaptă; iar numele slugii era Malhus.

18, 11. Deci a zis Iisus lui Petru: Pune sabia în teacă. Nu voi bea, oare, paharul pe care Mi l-a dat Tatăl?

18, 12. Deci ostașii și comandantul și slujitorii iudeilor au prins pe Iisus și L-au legat.

18, 13. Și L-au dus întâi la Anna, căci era socrul lui Caiafa, care era arhiereu al anului acelaia.

18, 14. Și Caiafa era cel ce sfătuisese pe iudei că este de folos să moară un om pentru popor.

18, 15. Și Simon-Petru și un alt ucenic mergeau după Iisus. Iar ucenicul acela era cunoscut arhiereului și a intrat împreună cu Iisus în curtea arhiereului;

18, 16. Iar Petru a stat la poartă, afară. Deci a ieșit celălalt ucenic, care era cunoscut arhiereului, și a vorbit cu portăreasa și a băgat pe Petru înăuntru.

18, 17. Deci slujnica portăreasă i-a zis lui Petru: Nu cumva ești și tu dintre ucenicii Omului acestuia? Acela a zis: Nu sunt.

18, 18. Iar slugile și slujitorii făcuseră foc, și stăteau și se încălzeau, că era frig, și era cu ei și Petru, stând și încălzindu-se.

18, 19. Deci arhiereul L-a întrebat pe Iisus despre ucenicii Lui și despre învățătura Lui.

18, 20. Iisus i-a răspuns: Eu am vorbit pe față lumii; Eu am învățat întotdeauna în sinagogă și în templu, unde se adună toți iudeii și nimic nu am vorbit în ascuns.

18, 21. De ce Mă întrebi pe Mine? Întreabă pe cei ce au auzit ce le-am vorbit. Iată aceștia știu ce am spus Eu.

18, 22. Și zicând El acestea, unul din slujitorii, care era de față, I-a dat lui Iisus o palmă, zicând: Așa răspunzi Tu arhiereului?

18, 23. Iisus i-a răspuns: Dacă am vorbit rău, dovedește ce este rău, iar dacă am vorbit bine, de ce Mă bați?

18, 24. Deci Anna L-a trimis legat la Caiafa arhiereul.

18, 25. Iar Simon-Petru stătea și se încălzea. Deci i-au zis: Nu cumva ești și tu dintre ucenicii Lui? El s-a lepădat și a zis: Nu sunt.

18, 26. Una din slugile arhiereului, care era rudă cu cel căruia Petru îi tăiasse urechea, a zis: Nu te-am văzut eu pe tine, în grădină, cu El?

18, 27. Și iarăși s-a lepădat Petru și îndată a cântat cocoșul.

18, 28. Deci L-au adus pe Iisus de la Caiafa la pretoriu; și era dimineață. Și ei n-au intrat în pretoriu, ca să nu se spurce, ci să mănânce Paștile.

Si sfârșindu-se Evanghelia se zice:

Slava îndelung-rabdării Tale, Doamne, slava Tie, Doamne, slava Tie!

Urmeaza Antifoanele 4-6,

Antifonul

al 4-lea

, glasul al 5-lea: Astăzi Iuda lasă pe Învățătorul și primește pe diavolul; se orbește cu patima iubirii de bani, cade din lumină în tunecatul. Că în ce chip ar fi putut vedea cel ce a vândut pe luminătorul în treizeci de arginți? Iar nouă a răsărit Cel ce a pățimit pentru lu-me. Către Carele să strigăm: Cel ce ai pățimit și Te-ai îndurat de oameni, slavă Ție.

Pripeala:

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Astăzi Iuda se leapădă de cinstea lui Dumnezeu și se înstrăinează de dar; fiinducenic, se face vânzător; în primire prietenească ascunde viclesug și nebuneștesocotește că este mai bine a sluji, iubirii de argint, decât dragostei Stăpânului, făcându-se povață adunării celei fărădelege. Iar noi având mântuire pe Hristos, să-L slăvim.

Pripeala:

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Să avem iubire de frați ca niște frați întru Hristos, iar nu nemilostivire către cei de aproape ai noștri, Ca să nu ne osândim ca sluga cea nemilostivă pentru bani și ca Iuda căindu-ne fără de nici un folos.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei

Prea slăvite s-au grăit de tine pretutindenea, Născătoare de Dumnezeu, Marie; că ai născut după trup pe Făcătorul tuturor, prea lăudată, care nu știi de nuntă.

Antifonul

al 5-lea

, glasul al 6-lea: Ucenicul a tocmit prețul învățătorului și a vândut pe Domnul în treizeci de argințicu sărutare vicleană, dându-L pe El celor fărădelege, spre moarte.

Pripeala:

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Astăzi Făcătorul cerului și al pământului a zis ucenicilor Săi: S-a apropiat ceasul și a sosit Iuda, cel ce Mă vinde; nimenea să nu se lepede de Mine, văzându-Mă pe Cruce în mijlocul a doi tâlhari. Că pătimesc ca un om și mântuiesc ca un iubitor de oameni, pe cei ce cred întru Mine.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei

Ceea ce ai zămislit negrăit în veacul cel mai de pe urmă și ai născut pe Ziditorultău, pe Acela roagă-L, să mântuiască sufletele noastre.

Antifonul al 6-lea, glasul al 7-lea:

Astăzi priveghează Iuda să vândă pe Domnul, pe Mântuitorul lumii Cel mai-naintede veci, pe Cel ce a săturat mulțime de oameni din cinci pâini. Astăzi cel fără-delege se leapădă de

învățătorul; și fiind ucenic a dat pe Stăpânul, a vândut cu bani pe Cel ce a săturat cu mană pe om.

Pripeala:

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție.

Astăzi au pironit pe Cruce iudeii pe Domnul Carele a tăiat marea cu toiagul și i-a povățuit în pustie. Astăzi a împuns cu sulița coasta Celui ce a rănit Egiptul cu bătai pentru dânșii și au adăpat cu fiere pe Cel ce le-a plouat mană de mâncare.

Pripeala:

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție.

Doamne, venind spre patima cea de voie, zis-ai ucenicilor Tăi: De n-ați putut pri-veghea un ceas împreună cu Mine, cum v-ați făgăduit că veți muri pentru Mine? Vedeți măcar pe Iuda cum nu doarme, ci se nevoiește să mă dea celor fărădelege. Sculați de vă rugați! Să nu se lepede cineva de Mine, văzându-Mă pe Cruce. În-delung-răbdătorule, slavă Ție.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai încăput în pântecul tău pe Cel neîncăput în ceruri; Bucură-te, fecioară, propovăduirea proorocilor, din care ne-astrălucit nouă Emanuil! Bucură-te, Maica lui Hristos Dumnezeu!

Ectenie mică

Preotul: *Iară și iară cu pace, Domnului să ne rugăm.*

Strana: *Doamne, miluiește.*

Preotul: *Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.*

Strana: *Doamne miluiește.*

Preotul: *Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții să o pomenim.*

Strana: *Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.*

Preotul: *Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.*

Strana: *Ție, Doamne.*

Preotul : **Că S-a sfințit și S-a preaslăvit preacinstul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Strana: Amin.**

apoi Sedea (glas 7):

Ce pricina te-a facut, Iuda, vânzător al Mântuitorului? Au doara te-a despartit din ceata Apostolilor? Au doara te-a lipsit de harul tamaduirilor? Au doara cinând împreuna cu ceilalti pe tine te-a gonit de la masa? Au doara picioarele celorlalti le-a spalat, iar ale tale nu le-a bagat în seama? O, cât bine te-ai facut uitator! Iata, gândul tau cel

nemulțumitor se vadeste, iar îndelunga-rabdarea cea neasemanata si mare mila Mântuitorului se propovaduieste.

Preotul : Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu nostrum să-L rugăm.

Doamne miluiește (**de 3 ori**)

Preotul:Înțelepciune! Drepti! Să ascultăm Sfânta Evanghelie.

Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire.

Strana: Slava Ție Doamne, slava Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

A 3-a Evanghelie a Patimilor Matei XXVI, 57-75

26, 57. [În vremea aceea,] cei care au prins pe Iisus L-au dus la Caiafa arhiereul, unde erau adunați cărturarii și bătrânii.

26, 58. Iar Petru Îl urma de departe până a ajuns la curtea arhiereului și, intrând înăuntru, ședea cu slugile, ca să vadă sfârșitul.

26, 59. Iar arhiereii, bătrânii și tot sinedriul căutau mărturie mincinoasă împotriva lui Iisus, ca să-L omoare.

26, 60. Și n-au găsit, deși veniseră mulți martori mincinoși. Mai pe urmă însă au venit doi și au spus:

26, 61. Acesta a zis: Pot să dărâm templul lui Dumnezeu și în trei zile să-l clădesc.

26, 62. Și, sculându-se, arhiereul I-a zis: Nu răspunzi nimic la ceea ce mărturisesc aceștia împotriva Ta?

26, 63. Dar Iisus tăcea. Și arhiereul I-a zis: Te jur pe Dumnezeu cel viu, să ne spui nouă de ești Tu Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.

26, 64. Iisus i-a răspuns: Tu ai zis. Și vă spun încă: De acum veți vedea pe Fiul Omului șezând de-a dreapta puterii și venind pe norii cerului.

26, 65. Atunci arhiereul și-a sfâșiat hainele, zicând: A hulit! Ce ne mai trebuie martori? Iată acum ați auzit hula Lui.

26, 66. Ce vi se pare? Iar ei, răspunzând, au zis: Este vinovat de moarte.

26, 67. Și au scuipat în obrazul Lui, bătându-L cu pumnii, iar unii Îi dădeau palme,

26, 68. Zicând: Proorocește-ne, Hristoase, cine este cel ce Te-a lovit.

26, 69. Iar Petru ședea afară, în curte. Și o slujnică s-a apropiat de el, zicând: Și tu erai cu Iisus Galileianul.

26, 70. Dar el s-a lepădat înaintea tuturor, zicând: Nu știu ce zici.

26, 71. Și ieșind el la poartă, l-a văzut alta și a zis celor de acolo: Și acesta era cu Iisus Nazarineanul.

26, 72. Și iarăși s-a lepădat cu jurământ: Nu cunosc pe omul acesta.

26, 73. Iar după puțin, apropiindu-se cei ce stăteau acolo au zis lui Petru: Cu adevărat și tu ești dintre ei, căci și graiul te vădește.

26, 74. Atunci el a început a se blestema și a se jura: Nu cunosc pe omul acesta. Și îndată a

cântat cocoșul.

26, 75. Și Petru și-a adus aminte de cuvântul lui Iisus, care zisese: Mai înainte de a cânta cocoșul, de trei ori te vei lepăda de Mine. Și ieșind afară, a plâns cu amar.

Si sfârșindu-se Evanghelia se zice:

Slava îndelung-rabdării Tale, Doamne, slava Ție, Doamne, slava Ție!

Urmeaza Antifoanele 7-9,

Antifonul al 7-lea, glasul al 8-lea :

Doamne, răbdând toate, așa ai zis celor fărădelege ce Te-au prins: De ați și rănit pe păstorul și ați risipit cele douăsprezece oi, pe ucenicii Mei, dar aș fi putut să aduc înainte mai mult decât douăsprezece legiuni de îngeri. Ci rabd îndelung, ca să pli-nească cele ce am arătat vouă prin proorocii Mei, cele nearătate și ascunse. Doa-mne, slavă Ție.

Pripeala:

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție.

De trei ori tăgăduindu-Te Petru, îndată a cunoscut ceea ce s-a zis lui; și Ți-a adus Ție lacrimi de pocăință. Doamne, fii mie milostiv și mă mântuiește!

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei

Ca pe ceea ce este ușă de mântuire și grădină veselitoare și nor ai luminii celeiveșnice, să lăudăm toți pe Sfânta Fecioară, zicând ei: Bucură-te!

Antifonul al 8-lea, glasul al 2-lea:

Spuneți călcători de lege, ce ați auzit de la Mântuitorul nostru ? Au n-a dat El legeași învățăturile proorocilor? Dară cum ați gândit să dați lui Pilat pe Dumnezeu, Cu-vântul Cel din Dumnezeu și Izbăvitorul sufletelor noastre ?

Pripeala:

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție.

Să se răstignească! strigau cei ce se îndestulau pururea cu darurile Tale și cereau pefăcătorul de rele în locul Făcătorului de bine, ucigașii dreptilor. Iar Tu tăceai, Hristoase, suferind obrăznicia lor, vrând să pătimești și să ne mântuiești pe noi, ca un iubitor de oameni.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei

Că nu avem îndrăzneală pentru multe păcatele noastre, tu, pe Cel ce S-a născut dintine, roagă-L, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; că mult poate rugăciunea maicii, spre împlânzirea Stăpânului. Nu trece cu vederea rugăciunile păcătoșilor, Prea-curată; că milostiv este și poate să mântuiască, Cea ce a primit a pătimi pentru noi.

Antifonul al 9-lea, glasul al 3-lea:

Pus-au treizeci de arginți prețul Celui prețuit, pe Carele L-au prețuit fiii lui Israil; privegheați și vă rugați, ca să nu intrați în ispită, că duhul este deștept, iar trupul neputincios; pentru aceasta, privegheați.

Pripeala: *Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.*

Datu-mi-au spre mâncarea mea fiere și întru setea mea m-au adăpat cu oțet; iar Tu, Doamne, scoală-mă și le voi răsplăti lor.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei

Noi, cei din neamuri, te lăudăm pe tine prea curată Născătoare de Dumnezeu, că ai născut pe Hristos Dumnezeul nostru, Cel ce prin tine a mântuit pe oameni din blestem.

Ectenie mică

Preotul: *Iară și iară cu pace, Domnului să ne rugăm.*

Strana: *Doamne, miluiește.*

Preotul: *Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.*

Strana: *Doamne miluiește.*

Preotul: *Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții să o pomenim.*

Strana: *Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.*

Preotul: *Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.*

Strana: *Ție, Doamne.*

Preotul : *Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Strana: Amin.*

apoi Sedealna (glasul 8):

O, cum Iuda, cel ce era oarecând ucenic, a gândit vânzare asupra Ta! A cinat împreună cu viclesug, vicleanul și nedreptul, și mergând a zis preoților: Ce-mi veti da mie, și eu voi da voua pe Acela, Care a stricat legea și a spurcat Sâmbata. Îndelung-rabdatorul Doamne, slava Ție!

Preotul : *Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu nostru să-L rugăm.*

Doamne miluiește (de 3 ori)

Preotul: *Înțelepciune! Drepti! Să ascultăm Sfânta Evanghelie.*

Pace tuturor.

Strana: *Și duhului tău.*

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire.

Strana: Slava Ție Doamne, slava Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

A 4-a Evanghelie a Patimilor

Ioan XVIII, 28-40; XIX, 1-16.

18, 28. [În vremea aceea,] L-au adus pe Iisus de la Caiafa la pretoriu; și era dimineață. Și ei n-au intrat în pretoriu, ca să nu se spurce, ci să mănânce Paștile.

18, 29. Deci Pilat a ieșit la ei, afară, și le-a zis: Ce învinuire aduceți Omului Acestuia?

18, 30. Ei au răspuns și i-au zis: Dacă Acesta n-ar fi răufăcător, nu ți L-am fi dat ție.

18, 31. Deci le-a zis Pilat: Luați-L voi și judecați-L după legea voastră. Iudeii însă i-au răspuns: Nouă nu ne este îngăduit să omorâm pe nimeni;

18, 32. Ca să se împlinescă cuvântul lui Iisus, pe care îl spusese, însemnând cu ce moarte avea să moară.

18, 33. Deci Pilat a intrat iarăși în pretoriu și a chemat pe Iisus și I-a zis: Tu ești regele iudeilor?

18, 34. Răspuns-a Iisus: De la tine însuși zici aceasta, sau alții ți-au spus-o despre Mine?

18, 35. Pilat a răspuns: Nu cumva sunt iudeu eu? Poporul Tău și arhieriei Te-au predat mie. Ce ai făcut?

18, 36. Iisus a răspuns: Împărăția Mea nu este din lumea aceasta. Dacă împărăția Mea ar fi din lumea aceasta, slujitorii Mei s-ar fi luptat ca să nu fiu predat iudeilor. Dar acum împărăția Mea nu este de aici.

18, 37. Deci i-a zis Pilat: Așadar ești Tu împărat? Răspuns-a Iisus: Tu zici că Eu sunt împărat. Eu spre aceasta M-am născut și pentru aceasta am venit în lume, ca să dau mărturie pentru adevăr; oricine este din adevăr ascultă glasul Meu.

18, 38. Pilat I-a zis: Ce este adevărul? Și zicând aceasta, a ieșit iarăși la iudei și le-a zis: Eu nu găsesc în El nici o vină;

18, 39. Dar este la voi obiceiul ca la Paști să vă eliberez pe unul. Voiți deci să vă eliberez pe regele iudeilor?

18, 40. Deci au strigat iarăși, zicând: Nu pe Acesta, ci pe Baraba. Iar Baraba era tâlhar.

19, 1. Deci atunci Pilat a luat pe Iisus și L-a biciuit.

19, 2. Și ostașii, împletind cunună din spini, I-au pus-o pe cap și L-au îmbrăcat cu o mantie purpurie.

19, 3. Și veneau către El și ziceau: Bucură-te, regele iudeilor! Și-I dădeau palme.

19, 4. Și Pilat a ieșit iarăși afară și le-a zis: Iată vi-L aduc pe El afară, ca să știți că nu găsesc în El nici o vină.

19, 5. Deci a ieșit Iisus afară, purtând cununa de spini și mantia purpurie. Și le-a zis Pilat: Iată Omul!

19, 6. Când L-au văzut deci arhieriei și slujitorii au strigat, zicând: Răstignește-L!

Răstignește-L! Zis-a lor Pilat: Luați-L voi și răstigniți-L, căci eu nu-I găsesc nici o vină.

19, 7. Iudeii i-au răspuns: Noi avem lege și după legea noastră El trebuie să moară, că S-a făcut pe Sine Fiu al lui Dumnezeu.

19, 8. Deci, când a auzit Pilat acest cuvânt, mai mult s-a temut.

19, 9. Și a intrat iarăși în pretoriu și I-a zis lui Iisus: De unde ești Tu? Iar Iisus nu i-a dat nici un răspuns.

19, 10. Deci Pilat i-a zis: Mie nu-mi vorbești? Nu știi că am putere să Te eliberez și putere am să Te răstignesc?

19, 11. Iisus a răspuns: N-ai avea nici o putere asupra Mea, dacă nu ți-ar fi fost dat ție de sus. De aceea cel ce M-a predat ție mai mare păcat are.

19, 12. Pentru aceasta, Pilat căuta să-L elibereze; iar iudeii strigau zicând: Dacă Îl eliberezi pe Acesta, nu ești prieten al Cezarului. Oricine se face pe sine împărat este împotriva Cezarului.

19, 13. Deci Pilat, auzind cuvintele acestea, L-a dus afară pe Iisus și a șezut pe scaunul de judecată, în locul numit pardosit cu pietre, iar evreiește Gabbata.

19, 14. Și era Vinerea Paștilor, cam la al șaselea ceas, și a zis Pilat iudeilor: Iată Împăratul vostru.

19, 15. Deci au strigat aceia: Ia-L! Ia-L! Răstignește-L! Pilat le-a zis: Să răstignesc pe Împăratul vostru? Arhieriei au răspuns: Nu avem împărat decât pe Cezarul.

19, 16. Atunci L-a predat lor ca să fie răstignit. Și ei au luat pe Iisus și L-au dus ca să fie răstignit.

Si sfârșindu-se Evanghelia se zice:

Slava îndelung-rabdării Tale, Doamne, slava Tă, Doamne, slava Tă!

Urmeaza Antifoanele 10-12,

Antifonul al 10-lea, glasul al 6-lea:

Cel ce se îmbracă cu lumina ca și cu o haină, stătu-a gol la judecată și a primit palme peste obraz din mâinile care le-a zidit. Și poporul cel călcător de lege a răstignit pe Domnul slavei pe Cruce. Atuncea s-a rupt catapeteasma Bisericii; soarele s-a întunecat, nesuferind să vadă batjocorit pe Dumnezeu, de Carele se cutremură toate. Aceluia să ne închinăm.

Pripeala:

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Ucenicul s-a lepădat, iar tâlharul a strigat: Pomeneste-mă, Doamne, într-o împărăție Ta!

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei

Împacă lumea, Doamne, Cel ce bine ai voit a lua trup din Fecioară pentru robii; casă Te lăudăm cu un glas, Iubitorule de oameni.

Antifonul al 11-lea, glasul al 6-lea:

Pentru binele care ai făcut, Hristoase, neamului (iudaic) evreiesc, Te-au osândit să Te răstignească, adăpându-Te cu oțet și fiere. Ci le dă lor, Doamne, după faptelelor, că n-au cunoscut milostivirea Ta.

Pripeala: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

N-au fost îndestulate, Hristoase, neamurile evreiești cu vânzarea, ci încă clăteau cucapetele aducându-Ți batjocură și hulă. Ci le dă lor, Doamne, după faptele lor, căau gândit asupra

Ta deșertăciune.

Pripeala: *Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție.*

Nici pământul carele s-a cutremurat, nici pietrele care s-au despiciat n-au plecat peiudei; nici catapeteasma Templului, nici învierea morților. Ci le dă lor, Doamne, după faptele lor, că au gândit asupra Ta deșertăciune.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei

Știm că S-a întrupat din tine Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce una ești curată, una binecuvântată; pentru aceasta laudându-te neîncetat, pe tine te slăvim.

Ectenie mică

Preotul: *Iară și iară cu pace, Domnului să ne rugăm.*

Strana: *Doamne, miluiește.*

Preotul: *Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.*

Strana: *Doamne miluiește.*

Preotul: *Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții să o pomenim.*

Strana: *Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.*

Preotul: *Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.*

Strana: *Ție, Doamne.*

Preotul : **Fie stăpânirea împărăției Tale binecuvântată și preaslăvită, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Strana: **Amin.**

Antifonul al 12-lea, glasul al 8-lea:

Acestea zice Domnul către iudei: *Poporul Meu, ce am făcut vouă ? Sau cu ce v-amsupărat? Pe orbii voștri i-am luminat, pe cei leproși i-am curățit, pe bărbatul cel ceera în pat l-am îndreptat. Poporul meu, ce am făcut vouă? Și cu ce Mi-ați răsplătit? În loc de mană, cu fiere; în loc de apă, cu oțet; în loc ca să Mă iubiți, pe Cruce M-ați pironit. De acum nu voi mai răbda, chema-voi neamurile Mele și acelea Mă vor preaslăvi împreună cu Tatăl și cu Duhul și Eu le voi dărui viață veșnică.*

Pripeala: *Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.*

Astăzi catapeteasma Templului se rupe, spre muștrarea călcătorilor de lege, și soarele își ascunde razele sale, văzând pe Stăpânul răstignindu-Se.

Pripeala: *Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.*

Legiuitorii lui Israil, iudei și farisei, ceata apostolilor strigă către voi: Iată Templul pe care l-ați stricat voi; iată mielul pe Carele L-ați răstignit și L-ați dat mormântului. Dar S-a sculat cu puterea Sa. Nu vă înșelați, iudei, că El este Cel ce v-amântuit prin mare și v-a hrănit în pustie. Acesta este viața, lumina și pacea lumii.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei

Bucură-te, ușa Împăratului Slavei, prin care a trecut însuși Cel PreaÎnalt și o a lăsat iarăși pece-tluită, spre mântuirea sufletelor noastre!

apoi Sedealna (glasul al 8-lea):

Când ai stat înaintea Caiafei, Dumnezeule, și ai fost dat lui Pilat, Tu, Judecatorul, puterile cerești s-au clatinat de frică; și când Te-ai înaltat pe lemn în mijlocul a doi tâlhari, ai fost socotit cu cei fara-de-lege, Cel ce ești fara de pacate, ca să mântuiești pe om. Îndelung-Rabdatorul, Doamne, slava Ție !

Slavă..., Și acum..., tot aceasta.

Preotul : Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu nostrum să-L rugăm.

Doamne miluiește (**de 3 ori**)

Preotul: Înțelepciune! Drepti! Să ascultăm Sfânta Evanghelie.

Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire.

Strana: Slava Ție Doamne, slava Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

A 5-a Evanghelie a Patimilor
Matei XXVII, 3-32

27, 3. Atunci Iuda, cel ce L-a vândut, văzând că a fost osândit, s-a căit și a adus înapoi arhiereilor și bătrânilor cei treizeci de arginți,

27, 4. Zicând: Am greșit vânzând sânge nevinovat. Ei i-au zis: Ce ne privește pe noi? Tu vei

vedea.

27, 5. Și el, aruncând arginții în templu, a plecat și, ducându-se, s-a spânzurat.

27, 6. Iar arhieriei, luând banii, au zis: Nu se cuvine să-i punem în vistieria templului, deoarece sunt preț de sânge.

27, 7. Și ținând ei sfat, au cumpărat cu ei Țarina Olarului, pentru îngroparea străinilor.

27, 8. Pentru aceea s-a numit țarina aceea Țarina Sângelui, până în ziua de astăzi.

27, 9. Atunci s-a împlinit cuvântul spus de Ieremia proorocul, care zice: "Și au luat cei treizeci de arginți, prețul celui prețuit, pe care l-au prețuit fiii lui Israel,

27, 10. Și i-au dat pe Țarina Olarului după cum mi-a spus mie Domnul".

27, 11. Iar Iisus stătea înaintea dregătorului. Și L-a întrebat dregătorul, zicând: Tu ești regele iudeilor? Iar Iisus i-a răspuns: Tu zici.

27, 12. Și la învinuirile aduse Lui de către arhieriei și bătrâni, nu răspundea nimic.

27, 13. Atunci I-a zis Pilat: Nu auzi câte mărturisesc ei împotriva Ta?

27, 14. Și nu i-a răspuns lui nici un cuvânt, încât dregătorul se mira foarte.

27, 15. La sărbătoarea Paștilor, dregătorul avea obiceiul să elibereze mulțimii un întemnițat pe care-l voiau.

27, 16. Și aveau atunci un vinovat vestit, care se numea Baraba.

27, 17. Deci adunați fiind ei, Pilat le-a zis: Pe cine voiți să vi-l eliberez, pe Baraba sau pe Iisus, care se zice Hristos?

27, 18. Că știa că din invidie L-au dat în mâna lui.

27, 19. Și pe când stătea Pilat în scaunul de judecată, femeia lui i-a trimis acest cuvânt: Nimic să nu-I faci Dreptului acestuia, că mult am suferit azi, în vis, pentru El.

27, 20. Însă arhieriei și bătrânii au ațâțat mulțimile ca să ceară pe Baraba, iar pe Iisus să-L piardă.

27, 21. Iar dregătorul, răspunzând, le-a zis: Pe cine din cei doi voiți să vă eliberez? Iar ei au răspuns: Pe Baraba.

27, 22. Și Pilat le-a zis: Dar ce voi face cu Iisus, ce se cheamă Hristos? Toți au răspuns: Să fie răstignit!

27, 23. A zis iarăși Pilat: Dar ce rău a făcut? Ei însă mai tare strigau și ziceau: Să fie răstignit!

27, 24. Și văzând Pilat că nimic nu folosește, ci mai mare tulburare se face, luând apă și-a spălat mâinile înaintea mulțimii, zicând: Nevinovat sunt de sângele Dreptului acestuia. Voi veți vedea.

27, 25. Iar tot poporul a răspuns și a zis: Sângele Lui asupra noastră și asupra copiilor noștri!

27, 26. Atunci le-a eliberat pe Baraba, iar pe Iisus L-a biciuit și L-a dat să fie răstignit.

27, 27. Atunci ostașii dregătorului, ducând ei pe Iisus în pretoriu, au adunat în jurul Lui toată cohorta,

27, 28. Și dezbrăcându-L de toate hainele Lui, I-au pus o hlamidă roșie.

27, 29. Și împletind o cunună de spini, I-au pus-o pe cap și în mâna Lui cea dreaptă trestie; și, îngenunchind înaintea lui își băteau joc de El, zicând: Bucură-Te, regele iudeilor!

27, 30. Și scuipând asupra Lui, au luat trestia și-L băteau peste cap.

27, 31. Iar după ce L-au batjocorit, L-au dezbrăcat de hlamidă, L-au îmbrăcat cu hainele Lui și L-au dus să-L răstignească.

27, 32. Și ieșind, au găsit pe un om din Cirene, cu numele Simon; pe acesta l-au silit să ducă crucea Lui.

Si sfârșindu-se Evanghelia se zice:

Slava îndelung-rabdării Tale, Doamne, slava Ție, Doamne, slava Ție!

Urmeaza Antifoanele 13-15;

Antifonul al 13-lea, glasul al 6-lea:

Adunarea iudeilor Te-au cerut la Pilat să Te răstignească, Doamne. Și neaflând vină întru Tine, a slobozit pe vinovatul Baraba; iar pe Tine Cel drept Te-a judecat spre pierdere, agonisindu-și păcatul uciderii. Ci dă-le lor, Doamne, răsplătirea lor, că au cugetat asupra

Ta deșerte.

Pripeala: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

De Carele toate se înfricoșează și se cutremură și pe Carele toată limba îl laudă, pe Hristos, puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu, preoții L-au lovit cu palme peste obraz și I-au dat fiere. Și toate a primit a le pătimi, vrând să nemântuiască pe noi de fărădelegile noastre, cu sângele Său, ca un Iubitor de oameni.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut prin cuvânt, mai presus de cuvânt, pe Făcătorul tău, pe Acela roagă-L, să mântuiască sufletele noastre.

Antifonul al 14-lea, glasul al 8-lea:

Doamne, Cea ce ai primit întru însoțire pe tâlharul cel ce și-a spurcat mâinile în sânge, numără-ne și pe noi împreună cu dânsul, ca un bun și de oameni iubitor.

Pripeala: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Puțin glas a slobozit tâlharul pe Cruce și mare credință a aflat. Întru o clipeală s-amântuit și întâi el deschizând ușile Raiului, a intrat. Cel ce ai primit pocăința aceluia, Doamne, slavă Ție.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei

Bucură-te, ceea ce ai primit prin înger bucuria lumii! Bucură-te, ceea ce ai născut pe Făcătorul tău și Domnul! Bucură-te, ceea ce te-ai învrednicit a fi Maică lui Hristos Dumnezeu !

Antifonul al 15-lea, glasul al 6-lea:

iar la troparul care urmeaza (glasul al 6-lea) din Antifonul al 15-lea, preotul scoate crucea din Sfântul Altar si o pune în milocul bisericii spre închinare: (Acesta se cântă de amândouă stranele împreună, stih după stih)

Astazi a fost spânzurat pe lemn Cel ce a spânzurat pe ape. (de trei ori) Se scoate Sfânta Cruce din altar Cu cununa de spini a fost încununat Împaratul îngerilor. Cu porfira minci -noasa a fost îmbracat Cel ce îmbraca cerul cu nori. Lovire peste obraz a luat Cel ce a slobozit în Iordan pe Adam. Cu piroane a fost pironit Mirele Bisericii. Cu sulita a fost împuns Fiul Fecioarei. Închinamu-ne patimilor Tale, Hristoase. Arata-ne noua si slăvită învierea Ta! **(de trei ori)**

Să nu prăznuim ca iudeii, că Paștile noastre, Hristos, pentru noi S-a jertfit. Ci, să ne curățim pe noi înșine de toată întinăciunea și curat să ne rugăm Lui. Scoală-Te, Doamne, mântuiește -ne pe noi, ca un Iubitor de oameni. Crucea Ta, Doamne, este viață și înviere poporului Tău; și spre dânsa nădăjduindu-ne, Te lăudăm pe Tine, Dumnezeuul nostru, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, miluiește-ne pe noi.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei

Văzându-Te, Hristoase, răstignit ceea ce Te-a născut a strigat: Ce taină străină este aceasta ce văd, Fiul meu ? Cum mori pironindu-Te cu trupul pe lemn, dătătorule deviață ?

Ectenie mică

Preotul: *Iară și iară cu pace, Domnului să ne rugăm.*

Strana: *Doamne, miluiește.*

Preotul: *Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeuule, cu harul Tău.*

Strana: *Doamne miluiește.*

Preotul: *Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții să o pomenim.*

Strana: *Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.*

Preotul: *Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.*

Strana: *Ție, Doamne.*

Preotul : *Că S-a binecuvântat numele Tău și S-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.*
Strana: *Amin.*

Sedealna (glasul al 4-lea):Podobia:

Degradă ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmașii Te hulesc pe Tine și ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credința dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorulede oameni.

Răscumparatu-ne-ai pe noi din blestemul legii cu scump sângele tău; pe cruce fiind răstignit și cu sulița împuns, nemurire ai izvorât oamenilor, Mântuitorul nostru, slava Ție!

*Slavă..., Și acum...,
tot aceasta.*

Preotul : Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu nostrum să-L rugăm.

Doamne miluiește (de 3 ori)

Preotul: Înțelepciune! Drepti! Să ascultăm Sfânta Evanghelie.

Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Marcu, citire.

Strana: Slava Ție Doamne, slava Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

A 6-a Evanghelie a Patimilor
Marcu XV, 16-32

15, 16. Iar [În vremea aceea] ostașii L-au dus înăuntrul curții, adică în pretoriu, și au adunat toată cohorta.

15, 17. Și L-au îmbrăcat în purpură și, împletindu-I o cunună de spini, I-au pus-o pe cap.

15, 18. Și au început să se plece în fața Lui, zicând: Bucură-Te regele iudeilor!

15, 19. Și-L băteau peste cap cu o trestie și-L scuipau și, căzând în genunchi, I se închinau.

15, 20. Și după ce L-au batjocorit, L-au dezbrăcat de purpură și L-au îmbrăcat cu hainele Lui. Și L-au dus afară ca să-L răstignească.

15, 21. Și au silit pe un trecător, care venea din țarină, pe Simon Cirineul, tatăl lui Alexandru și al lui Ruf, ca să ducă crucea Lui.

15, 22. Și L-au dus la locul zis Golgota, care se talmăcește "locul Căpățânii".

15, 23. Și I-au dat să bea vin amestecat cu smirnă, dar El n-a luat.

15, 24. Și L-au răstignit și au împărțit între ei hainele Lui, aruncând sorți pentru ele, care ce să ia.

15, 25. Iar când L-au răstignit, era ceasul al treilea.

15, 26. Și vina Lui era scrisă deasupra: Regele iudeilor.

15, 27. Și împreună cu El au răstignit doi tâlhari: unul de-a dreapta și altul de-a stânga Lui.

15, 28. Și s-a împlinit Scriptura care zice: Cu cei fără de lege a fost socotit.

15, 29. Iar cei ce treceau pe acolo Îl huleau, clătinându-și capetele și zicând: Huu! Cel care dărâmi templul și în trei zile îl zidești.

15, 30. Mântuiește-Te pe Tine Însuși, coborându-Te de pe cruce!

15, 31. De asemenea și arhierii, batjocorindu-L între ei, împreună cu cărturarii, ziceau: Pe alții a mântuit, dar pe Sine nu poate să Se mântuiască!

15, 32. Hristos, regele lui Israel, să Se coboare de pe cruce, ca să vedem și să credem. Și cei împreună răstigniți cu El Îl ocărau.

Si sfârșindu-se Evanghelia se zice:

Slava îndelung-rabdării Tale, Doamne, slava Tie, Doamne, slava Tie!

Urmează FERICIRILE. . Punem nouă stihiri, glasul al 4-lea.

Întru Împărăția Ta pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Fericiți cei săraci cu duhul, că acela este Împărăția Cerurilor.

Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia. Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericiți cei ce flămânzesc și însetează de dreptate, că aceia se vor sătura.

Prin lemn s-a izgonit Adam din Rai, iar prin lemnul Crucii tâlharul în Rai s-asălășuit. Că acela gustând, a călcat porunca Făcătorului; iar acesta, împreună răstignindu-se, a mărturisit Dumnezeu pe cel ce se tănuia.

Pomenește-ne și pe noi, Mântuitorule, întru împărăția Ta.

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Pe Făcătorul legii L-au cumpărat cei fărădelege de la ucenic și, ca pe un călcător de lege, L-au pus de față înaintea judecății lui Pilat, strigând:

Răstignește-l! pe Cel cele-a dat lor mană în pustie. Iar noi urmând tâlharului celui drept, să strigăm cu credință: Pomenește-ne pe noi, Mântuitorule, întru împărăția Ta.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Adunarea ucigătorilor de Dumnezeu, neamul iudeilor cei fărădelege, nebuneștriga către Pilat: Răstignește pe Hristos, cel nevinovat! Și mai vârtos cereau ei pe Baraba. Iar noi strigăm cu glasul tâlharului celui cu minte bună: Pomenește-ne și pe noi, Mântuitorule, întru împărăția Ta.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fii lui Dumnezeu se vor chema.

Coasta Ta cea purtătoare de viață, revărsându-se ca un izvor din Eden, adapă, Hristoase, Biserica Ta, ca pe un rai cuvântător; de unde împărțindu-se ca niște case de ape, în patru Evanghelii, adapă lumea, veselind făptura și învățând neamurile să se închine cu credință împărăției Tale.

Fericiți cei izgoniți pentru dreptate, că acela este Împărăția Cerurilor.

Răstignitu-Te-ai pentru mine, ca să-mi fântânești mie iertare; împunsu-Te-ai încoastă, ca să-mi izvorăști pâraie de viață; cu piroane Te-ai pironit, ca, crezând eu prin adâncul patimilor Tale înălțimii puterii Tale, să-Ți strig: Dăătorule de viață, Hristoase, slavă Crucii Tale, Mântuitorule, și patimii Tale.

Fericiți veți fi, când vă vor ocări și vă vor goni și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, mințind pentru Mine.

Când Te-ai răstignit, Hristoase, toată făptura văzându-Te s-a cutremurat; temeliele pământului s-au clintit de frica puterii Tale, luminătorii s-au ascuns și catapeteasma Templului s-a rupt; munții s-au cutremurat și pietrele s-au de spicat și tâlharul cel credincios strigă cu noi, Mântuitorule: Pomenește-ne întru împărăția Ta.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Zapisul nostru l-ai spart, Doamne, și socotindu-Te între cei morți, ai legat petiratul cel de acolo, scăpând pe toți din legăturile morții, cu învierea Ta; prin care ne-am luminat, Doamne, Iubitorule de oameni și strigăm Ție: Pomenește-ne și pe noi, Mântuitorule, întru împărăția Ta.

Slavă..., a Treimii

Pe Tatăl și pe Fiul și pe Duhul Sfânt, toți credincioșii cu un gând după vrednicie aslăvi să ne rugăm; unimea Dumnezeirii ce este în trei ipostasuri, care rămâneneamestecată, singură prin sine, nedespărțită și neapropiată, prin care ne mântuim de focul muncilor.

Și acum..., a Născătoarei

Pe Maica Ta, Hristoase, care Te-a născut fără sămânță, după trup, și a rămas ade-vărat Fecioară nestricată și după naștere; pe aceasta aducem Ție spre rugăciune, Stăpâne Multmilostive, ca să se dăruiască iertare de greșale,

celor ce strigă pururea: Pomenește-ne și pe noi, Mântuitorule, întru împărăția Ta.

Înțelepciune! Să luăm aminte!

Prochimen, glasul al 4-lea:

Împărțit-au hainele mele loruși și pentru cămașa mea au aruncat sorți.

Stih:

Dumnezeule, Dumnezeul meu, ia aminte; pentru ce m-ai părăsit ?

Împărțit-au hainele mele loruși și pentru cămașa mea au aruncat sorți.

Împărțit-au hainele mele loruși și pentru cămașa mea au aruncat sorți.

Preotul : Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu nostrum să-L rugăm.

Doamne miluiește **(de 3 ori)**

Preotul: Înțelepciune! Drepti! Să ascultăm Sfânta Evanghelie.

Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire.

Strana: Slava Ție Doamne, slava Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

A 7-a Evanghelie a Patimilor

Matei XXVII, 33-54

27, 33. Și [În vremea aceea] venind la locul numit Golgota, care înseamnă: Locul Căpățâni,

27, 34. I-au dat să bea vin amestecat cu fiere; și, gustând, nu a voit să bea.

27, 35. Iar după ce L-au răstignit, au împărțit hainele Lui, aruncând sorți, ca să se împlinescă ceea ce s-a zis de proorocul: "Împărțit-au hainele Mele între ei, iar pentru cămașa Mea au aruncat sorți".

27, 36. Și ostașii, șezând, Îl păzeau acolo.

27, 37. Și deasupra capului au pus vina Lui scrisă: Acesta este Iisus, regele iudeilor.

27, 38. Atunci au fost răstigniți împreună cu El doi tâlhari, unul de-a dreapta și altul de-a stânga.

27, 39. Iar trecătorii Îl huleau, clătinându-și capetele,

27, 40. Și zicând: Tu, Cel ce dărâmi templul și în trei zile îl zidești, mântuiește-Te pe Tine Însuși! Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, coboară-Te de pe cruce!

27, 41. Asemenea și arhierii, bătându-și joc de El, cu cărturarii și cu bătrânii, ziceau:

27, 42. Pe alții i-a mântuit, iar pe Sine nu poate să Se mântuiască! Dacă este regele lui Israel, să Se coboare acum de pe cruce, și vom crede în El.

27, 43. S-a încrezut în Dumnezeu: Să-L scape acum, dacă-L vrea pe El! Căci a zis: Sunt Fiul lui Dumnezeu.

27, 44. În același chip Îl ocărau și tâlharii cei împreună-răstigniți cu El.

27, 45. Iar de la ceasul al șaselea, s-a făcut întuneric peste tot pământul, până la ceasul al nouălea.

27, 46. Iar în ceasul al nouălea a strigat Iisus cu glas mare, zicând: Eli, Eli, lama sabahtani? adică: Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?

27, 47. Iar unii dintre cei ce stăteau acolo, auzind ziceau: Pe Ilie îl strigă Acesta.

27, 48. Și unul dintre ei, alergând îndată și luând un burete, și umplându-l de oțet și punându-l într-o trestie, Îi da să bea.

27, 49. Iar ceilalți ziceau: Lasă, să vedem dacă vine Ilie să-L mântuiască.

27, 50. Iar Iisus, strigând iarăși cu glas mare, Și-a dat duhul.

27, 51. Și iată, catapeteasma templului s-a sfâșiat în două de sus până jos, și pământul s-a cutremurat și pietrele s-au despicat;

27, 52. Mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților adormiți s-au sculat.

27, 53. Și ieșind din morminte, după învierea Lui, au intrat în cetatea sfântă și s-au arătat multora.

27, 54. Iar sutașul și cei ce împreună cu el păzeau pe Iisus, văzând cutremurul și cele întâmplate, s-au înfricoșat foarte, zicând: Cu adevărat, Fiul lui Dumnezeu era Acesta!

Si sfârșindu-se Evanghelia se zice:

Slava îndelung-răbdării Tale, Doamne, slava Tie, Doamne, slava Ție!

Și se face citire din Tâlcuirea Evangheliei de la Matei, sau din Cuvântul Cuviosului Efrem Sirul, cel pentru Patimile Mântuitorului

Apoi PSALMUL 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărâdelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărâdelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărâdelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție Unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărâdelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce fața Ta de la păcatele mele și toate fărâdelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău Cel Sfânt nu-l lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței (jertfă Preasfântă).

Preotul : Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu nostrum să-L rugăm.

Doamne miluiește (de 3 ori)

Preotul: Înțelepciune! Drepti! Să ascultăm Sfânta Evanghelie.

Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire.

Strana: Slava Ție Doamne, slava Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Apoi a 8-a Evanghelie a Patimilor

Matei XXIII, 32-49

23, 32. Și erau duși și alții, doi făcători de rele, ca să-i omoare împreună cu El.

23, 33. Și când au ajuns la locul ce se cheamă al Căpățânii, L-au răstignit acolo pe El și pe făcătorii de rele, unul de-a dreapta și unul de-a stânga.

23, 34. Iar Iisus zicea: Părinte, iartă-le lor, că nu știu ce fac. Și împărțind hainele Lui, au aruncat sorți.

23, 35. Și sta poporul privind, iar căpeteniile își băteau joc de El, zicând: Pe alții i-a mântuit; să Se mântuiască și pe Sine Însuși, dacă El este Hristosul, alesul lui Dumnezeu.

23, 36. Și Îl luau în răs și ostașii care se apropiau, aducându-I oțet.

23, 37. Și zicând: Dacă Tu ești regele iudeilor, mântuiește-Te pe Tine Însuși!

23, 38. Și deasupra Lui era scris cu litere grecești, latinești și evreiești: Acesta este regele iudeilor.

23, 39. Iar unul dintre făcătorii de rele răstigniți, Îl hulea zicând: Nu ești Tu Hristosul? Mântuiește-Te pe Tine Însuși și pe noi.

23, 40. Și celălalt, răspunzând, îl certa, zicând: Nu te temi tu de Dumnezeu, că ești în aceeași osândă?

23, 41. Și noi pe drept, căci noi primim cele cuvenite după faptele noastre; Acesta însă n-a făcut nici un rău.

23, 42. Și zicea lui Iisus: Pomeneste-mă, Doamne, când vei veni în împărăția Ta.

23, 43. Și Iisus i-a zis: Adevărat grăiesc ție, astăzi vei fi cu Mine în rai.

23, 44. Și era acum ca la ceasul al șaselea și întuneric s-a făcut peste tot pământul până la ceasul al nouălea.

23, 45. Când soarele s-a întunecat; iar catapeteasma templului s-a sfâșiat pe la mijloc.

23, 46. Și Iisus, strigând cu glas tare, a zis: Părinte, în mâinile Tale încredințez duhul Meu. Și acestea zicând, Și-a dat duhul.

23, 47. Iar sutașul, văzând cele ce s-au făcut, a slăvit pe Dumnezeu, zicând: Cu adevărat, Omul Acesta drept a fost.

23, 48. Și toate mulțimile care veniseră la această priveriște, văzând cele întâmplare, se întorceau bătându-și pieptul.

23, 49. Și toți cunoscuții Lui, și femeile care Îl însoțiseră din Galileea, stăteau departe, privind acestea.

Si sfârșindu-se Evanghelia se zice:

Slava îndelung-rabdării Tale, Doamne, slava Ție, Doamne, slava Ție!

Urmeaza Tricântarea, facere a lui Cosma.

Cântarea a 5-a

Irmos:

La Tine mânec, Ceta ce pentru milostivire Te-ai micșorat pe Tine, Celneschimbato, pentru cel căzut, și până la patimă Te-ai plecat, Ceta ce ești fără de patimă, Cuvinte al lui Dumnezeu; pace dă-mi mie, Iubitorule de oameni.

Pripeala:

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Dacă și-au spălat picioarele, și mai-nainte s-au curățit cu împărtășirea dumnezeieștii Tale Taine, Hristoase, slugile Tale s-au suit acum împreună cu Tine, din Sion, la muntele cel mare al Măslinilor, laudându-Te pe Tine, Iubitorule de oameni.

Pripeala:

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Zis-ai: Vedeți prietenilor, nu vă tulburați; acum s-a apropiat ceasul ca să fiu prins și să fiu dat morții de mâinile celor fărădelege; și toți vă veți risipi, lăsându-Mă pe Mine. Însă vă voi aduna iarăși, ca să mă vestiți pe Mine iubitor de oameni.

Ectenie mică

Preotul: *Iară și iară cu pace, Domnului să ne rugăm.*

Strana: *Doamne, miluiește.*

Preotul: *Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.*

Strana: *Doamne miluiește.*

Preotul: *Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții să o pomenim.*

Strana: *Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.*

Preotul: *Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.*

Strana: *Ție, Doamne.*

Preotul : *Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Strana: Amin.*

apoi

Condac, glasul al 8-lea:

Pe Cel ce s-a rastignit pentru noi, veniti toti sa-L laudam, ca pe Acela L-a vazut Maria pe lemn si a zis: Desi rabzi rastignire, Tu esti Fiul si Dumnezeuul meu.

Icos:

Vazând mieluseau, Maria, pe Mieluselul sau tras spre jungiere, mergea dupa El zdrobita, împreuna cu alte femei, strigând asa: Unde mergi, Fiule? Pentru ce faci aceasta calatorie grabnica? Au doara este iarasi alta nunta în Cana, si acolo Te grabesti acum, ca sa le mai faci lor vin din apa? Oare, merge-voi cu Tine, Fiule, sau voi astepta mai bine? Da-mi cuvânt, Cuvinte; nu ma trece tacând, Cel ce m-ai pazit curata; ca Tu esti Fiul si Dumnezeuul meu.

Urmeaza Sinaxarul pentru Sfânta si Marea Vineri,

Sinaxarul din Minei, apoi acesta.În sfânta și marea vineri, prăznuim sfintele și mântuitoarele și Înfricoșatele patimiale Domnului și Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos: scuipările,lovirile peste față, palmele, insultele, batjocorile, haina de porfiră, trestia, buretele,oțetul, piroanele, sulița și înainte de toate Crucea și moartea, pe care le-a primit de bunăvoie pentru noi. Mai facem încă pomenire de mărturisirea mântuitoare făcută pe Cruce de tâlharul recunoscător, care a fost răstignit împreună cu El.

Stihuri

la răstignire:Deși mort pe Cruce,Ești viu Dumnezeu,Căci tu ești, Cuvinte,Fiul lui Dumnezeu !

Stihuri

la tâlharul cel recunoscător :

Când tâlharul a strigat:Doamne, pomeneste-mă!Atunci Raiul încuiat Ușile și-a descuiat. După ce Domnul a fost vândut de prietenul și ucenicul Lui cu treizeci de arginți, a fost dus mai întâi la Ana arhiereul. Acesta L-a trimis la Caiafa, care L-a scuipat șiL-a lovit peste față; și pe când își bătea joc și râdea de El a auzit spunându-I-se:Profetește-ne, cine Te-a lovit!Acolo au venit și doi martori mincinoși care au mărturisit că Hristos a spus: Stricați templul acesta și în trei zile îl voi ridica și că a spus că este Fiul lui Dumnezeu.Arhiereul și-a rupt hainele neputând suferi așa numita de el hulă.Când s-a făcut ziuă L-au dus în pretoriu la Pilat, și ei n-au intrat, spune Scriptura,ca să nu se spurce, ca să poată mânca Paștele.Pilat a ieșit afară și i-a întrebat: Care este vina lui ? Și pentru că n-a găsit nici ovină în El, îl trimite la Caiafa; iar acesta îl trimite din nou la Pilat, căci și Pilat se pornise spre uciderea Lui.Pilat a spus: Luați-l voi și răstigniți-l și după legea voastră judecați-l. Ei au spus iarăși: Nouă nu ne este îngăduit să omorâm pe nimeni. Prin aceste cuvinte au așă-țat pe Pilat ca să-L răstignească.Pilat L-a întrebat pe Hristos dacă este

împăratul iudeilor. El a mărturisit că este, dar este Împărat veșnic: Împărăția Mea, a spus El, nu este din lumea aceasta ! Pilat,voind să-L libereze, le-a spus mai întâi că nu găsește nici o vină deosebită în El,apoi le-a propus să elibereze pe unul din cei închiși. Iudeilor însă le-a fost mai drag Baraba decât Iisus.În sfârșit Pilat L-a dat iudeilor, după ce mai întâi L-a biciuit pe Iisus. Este apoi dus de soldați, îmbrăcat cu hlamidă roșie, încununat cu cunună de spini și în mâini i-au pus trestie.Era batjocorit de soldați și-I spuneau: Bucură-te, împăratul iudeilor! După ce L-au batjocorit așa, Pilat a spus din nou: Nu găseșc în el nici o vină de moarte.Ei însă au spus: Noi îl osândim pentru că s-a numit pe el Fiul lui

Dumnezeu.Pe când spuneau acestea, Iisus tăcea. Mulțimea a strigat lui Pilat:

Răstignește-l, răstignește-l! Ei voiau să-L dea unei morți necinstite, ca să îndepărteze din mijlocul lor amintirea Lui cea bună.Pilat își bate joc oarecum de ei zicându-le: Pe împăratul vostru să-l răstignesc ?Ei au răspuns: N-avem alt împărat decât pe Cezar! Evreii, pentru că n-au reușit nimic cu hulele lor, aduc în discuție pe Cezar ca cel puțin așa să-și sature furia lor.Într-adevăr au spus: Tot cel care se face pe sine împărat se împotrivește Cezarului.În timpul acesta femeia lui Pilat, înfricoșată de visuri, a trimis la Pilat să-i spună:Să nu faci nimic dreptului acestuia! Ea, din pricina lui Iisus, suferise mult în timpul nopții.Pilat s-a spălat pe mâini, lepădându-se prin asta de vina sângelui. Iudeii însă au strigat: Sângele lui peste noi și peste copiii noștri! Dar dacă-l slobozești pe el nuești prieten Cezarului. Așadar Pilat L-a legat, deși știa bine că-i nevinovat, L-aosândit la moarte pe Cruce, și le-a slobozit pe Baraba.Când a văzut Iuda aceasta, aruncând arginții a plecat și ducându-se a luat ofrânghie și s-a spânzurat; în urmă s-a umflat mult și a crăpat.Ostașii L-au bătut peste față cu trestia și I-au pus în spate Crucea. Apoi au silit pe Simon Ciririneanul să-I ducă Crucea.Au ajuns pe la ceasul al treilea în locul Căpățâniei și acolo L-au răstignit. A fost răstignit împreună cu doi tâlhari ca să fie și el socotit un făcător de rele.Pentru a-L înjosi, soldații au împărțit hainele Lui, iar pentru cămașa sa, care era făcută dintr-o bucată și nu avea nici o cusătură, au aruncat sorți, săvârșind cea maimare nelegiuire. Dar nu numai acestea, ci și pe când era pe Cruce își băteau joc de El, zicând; O, cel ce strici Templul și în trei zile îl zidești, mântuiește-te pe tine ! Și iarăși; Pe alții a mântuit, dar pe sine nu poate să se mântuiască. Și iarăși: Dacă ești împăratul lui Israil, coboară-te acum de pe Cruce și vom crede în tine !Iudeii dacă ar fi crezut în cele ce spuneau, ar fi trebuit să se apropie de El fără nicio îndoială, căci într-adevăr Hristos era recunoscut de întreaga fire nu numai ca împărat al lui Israil, ci și al întregii lumi.Ce însemna oare întunecarea soarelui în ceasul al treilea și în miezul zilei? Ce însemna cutremurarea pământului? Ce însemna despicarea pietrelor, care a umstrat

învârtoșarea inimii iudeilor ? Ce însemna învierea multor trupuri, care ne-aînvederat credința în învierea obștească și puterea Celui ce a pățimit? Ce însemnasfâșierea în două a catapetesmei templului, ca și cum și ea ar fi fost supărată din pricina Celui care a fost slăvit în ea și pătimește acum ? Ce însemnau apoi celelaltelucruri descoperite, dar care n-au putut fi văzute ?Așadar în ceasul al treilea, după cum spune dumnezeiescul Marcu, a fost răstignit.Din ceasul al șaselea până în ceasul al noulea s-a făcut întuneric.Longhin sutașul, când a văzut aceste lucruri minunate și mai cu seamă întunecareasoarelui, a strigat cu voce mare: Cu adevărat Fiul lui Dumnezeu a fost acesta!Unul dintre tâlhari îl insulta pe Iisus; celălalt însă, îl ținea de rău cu asprime și amărturisit pe Hristos ca Fiu al lui Dumnezeu. Mântuitorul i-a răsplătit credința luiși i-a făgăduit petrecerea în Rai împreună cu El.În sfârșit, după ce a fost insultat din destul, Pilat a scris pe Cruce și cuvintele: Îm- păratul iudeilor. Deși iudeii s-au împotrivit să scrie așa, zicând că el s-a numitîmpărat al iudeilor, totuși Pilat a spus împotriva lor din nou: Ce-am scris, am scris!Apoi Mântuitorul a strigat: Mi-e sete ! Ei au amestecat isop cu fiere și l-au dat să-l bea. Și spunând: Săvârșitu-s-a, înclinând capul și-a dat Duhul.Toți s-au îndepărtat de acolo. Lângă Crucea Lui stătea numai Mama Lui și sora ei,Maria lui Cleopa, pe care Ioachim i-o născuse lui Cleopa ce murise fără copii. Maiera încă și Ioan, iubitul lui ucenic. Nerecunoscătorii iudei, pentru că nu voiau să vadă trupurile pe Cruce au cerut luiPilat (pentru că era marea zi a Paștelui și era vineri) ca să sfărâme fluierile picioarelor osândiților spre a muri mai repede. Și au sfărâmat fluierile picioarelor celor doi tâlhari, căci mai trăiau încă; dar când au venit la Iisus și L-au văzut că șimurise, s-au oprit de a le mai sfărâma.Unul dintre ostași, ca să facă plăcere iudeilor nerecunoscători, a întins sulița și L-aîmpuns pe Hristos în coasta dreaptă și îndată a ieșit sânge și apă; apă, pentru ca săse vadă că era om, sânge, pentru ca să se vadă că era mai presus de om. Sau altăexplicație; sânge din pricina împărțășirii cu dumnezeieștile sfințenii,

iar apă din pricina botezului. Aceasta a văzut-o Ioan și a mărturisit-o și adevărată este

mărturisirea lui. El a fostde față la toate și le-a văzut și ceea ce a văzut a scris. Căci dacă ar fi mințit, n-ar fiscris și cele care par că sunt spre necinstirea învățătorului.Se spune că Ioan fiind de față atunci a strâns din coasta curgătoare de viață într-unvas Preasfântul și dumnezeiescul sânge.După ce s-au săvârșit aceste fapte mai presus de fire, pe înserate, Iosif dinArimateia, ucenic al Lui la început, care se ascunsese ca și ceilalți, s-a dus cu îndrăzneală la Pilat, pe care-l cunoștea, și i-a cerut trupul lui Iisus.Pilat i-a îngăduit să-l ia. Iar el, pogorându-l de pe Cruce, l-a dat jos cu multă evla-vie. Pe când se lăsa noaptea, a venit Nicodim, aducând un amestec preparat demultă vreme din smirnă și aloe. L-a

înfășurat în giulgiuri, după cum obișnuiau săfacă iudeii și l-a îngropat în apropiere în mormântul tăiat în piatră a lui Iosif, undenu mai fusese îngropat nimeni înainte. S-a făcut asta ca nu cumva să se spună căaltul a înviat, atunci când a înviat Hristos.Evanghelistul a amintit de amestecul de aloe și smirnă; aceste mirodenii aveauînsușirea de a lipi; și s-a întrebuințat amestecul de smirnă și aloe ca să nu se creadăcă a fost furat atunci când vor vedea giulgiurile și mahrama lăsate în mormânt.Într-adevăr, cum ar fi fost cu puțință furtul, odată ce smirna și aloe nu mai lăsausă se dezlipească giulgiurile de trup, deoarece se făceau una cu trupul, ca și cum s-ar fi născut odată cu el ? Toate aceste fapte minunate sau întâmplat vineri.De asta purtătorii de Dumnezeu părinți au rânduit ca vineri să facem pomenire de toate acestea cu zdrobire de inimă și cu umilință.Trebuie să se știe că Domnul a fost răstignit în ziua a șasea a săptămânii, adicăvineri, pentru motivul că la început omul a fost făcut în ziua a șasea.

宀

A fost răstignit în ceasul al șaselea din zi. Pentru că în acest ceas, după cum se spune, și Adam și-a întins mâinile și s-a atins de pomul oprit și a murit. Pentru asta trebuia să fie creat din nou omul în același ceas în care a fost zdrobit.

宀

A fost răstignit în grădină, pentru că și Adam a călcat porunca în grădina Raiului.

宀

Băutura amară pe care a gustat-o Hristos preînchipuia gustarea lui Adam.

宀

Loviturile cu palmele arătau slobozirea noastră.

宀

Scuiparea și purtarea necinstită cu El arătau cinstirea noastră.

宀

Cununa cu spini, îndepărtarea blestemului.

宀

Hlamida de purpură, îmbrăcămintea împărătească în locul hainelor de piele.

宀

Piroanele, desăvârșita nemișcare a păcatului nostru.

宀

Crucea, pomul cel din Rai.

宀

Coasta împunsă preînchipuia coasta lui Adam din care a fost făcută Eva, prin care a venit călcarea poruncii.

宀

Sulița arată că îndepărtează de la mine sabia cea de foc.

宀

Apa din coastă este icoana botezului.

宀

Sângele și trestia ne arată că Hristos ne-a dăruit, scriind cu litere roșii,vechea patrie.

Se spune că în locul în care a fost răstignit Hristos. Capul tuturor, se afla căpățânalui Adam. Pricina pentru care locul în care a fost răstignit Domnul se numește Locul Căpățânii este aceasta: Pe vremea potopului, căpățâna lui Adam a fost scoasă afară din pământ și colinda de colo colo despuiată de carne și stingheră; era o vedenie îngrozitoare pentru cei care o vedeau. Solomon din respect pentru strămoși împreună cu toată oastea a acoperit-o cufoarte multe pietre. De asta a și fost numit de atunci locul acela pardosit cu pietre. Unii sfinți aleși spun pe temeiul predaniei, că și Adam a fost îngropat acolo de unînger. Așadar acolo unde era stârvul, acolo s-a așezat vulturul Hristos, veșnicul împărat. Noul Adam a tămăduit prin lemn pe vechiul Adam, ce căzuse prin lemn. Prin milostivirea Ta cea mai presus de fire, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne pe noi, Amin.

Să laudăm bine să cuvântăm

apoi Cântările a 8-a și a 9-a ale Tricântării.

Cântarea a 8-a

Irmos:

Chipul răutății celei potrivnice lui Dumnezeu, dumnezeieștii tineri l-au defăimat; iar asupra lui Hristos întărâtându-se adunarea celor fărădelege, sfătuiestecele deșarte și gândește să ucidă pe Cea ce ține viața în mână. Pe carele toată făptura bine ÎL-cuvântează, slăvindu-L în veci.

Pripeala:

Slavă Ție, Dumnezeule nostru, slavă Ție

Zis-ai, Hristoase, ucenicilor: Scuturați acum somnul de la lumina ochilor și la rugă-ciune privegheați, ca să nu pieriți întru ispită; și mai vârtos tu, Simone, că celui maitare este ispita mai mare; înțelege-Mă, Petre, pe Mine, pe carele toată făptura Mă binecuvântează, slăvindu-Mă în veci.

Pripeala:

Slavă Ție, Dumnezeule nostru, slavă Ție.

Cuvânt spurcat niciodată nu voi scoate din buzele mele, Stăpâne, zis-a Petru. Cu Tine voi muri ca un mulțumitor, de s-ar și lepăda de Tine toți. Că nu trupul și sângele, ci Tatăl Tău Te-a descoperit mie. Pe carele toată făptura bine Te cuvântează, slăvindu-Te în veci.

Pripeala:

Slavă Ție, Dumnezeule nostru, slavă Ție.

Adâncul înțelepciunii celei dumnezeiești și al științei, cu totul l-ai cercat și noianul judecăților Mele nu l-ai ajuns, omule, Domnul a zis. Deci, fiind trup, nu te lauda, că de trei ori te vei lepăda de Mine. Pe carele toată făptura Mă binecuvântează, slăvindu-Mă în veci.

Pripeala:

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Te lezezi Simone Petre, de ceea ce vrei să faci curând, precum s-a zis. Ci fărăzăbavă venind la tine o slujnică te va spăimânta, a zis Domnul. Dară plângând cuamar, Mă vei afla milostiv pe Mine, pe carele toată făptura Mă binecuvântează, slăvindu-Mă în veci. Ceea ce ești mai cinstită..., nu cântăm.?

Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii întru cântări cinstindu-o să o mărim
Cântarea a 9-a

Irmos:

Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, ce adevărat Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

Pripeala:

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Oastea cea pierzătoare a celor ce urau pe Dumnezeu, adunarea celor plini derăutăți, a ucigașilor de Dumnezeu, a venit la Tine, Hristoase, și Te-au tras ca pe un nedrept, pe Tine, Ziditorul tuturor, pe carele slăvim.

Pripeala:

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Neînțelegând păgânii legea și citind în zadar glasurile proorocilor, ca pe o oaie Te-au tras pe Tine, Stăpânul tuturor, să Te junghie fără dreptate pe Tine, pe carele Te slăvim.

Pripeala:

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Preoții și cărturarii împreună fiind răniți de răutatea cea pizmătareață, dat-au pă-gânilor ca un dar viața să o ucidă; adică pe Cel ce este din fire dătător de viață, pecarele slăvim.

Pripeala:

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Înconjuratu-Te-au ca niște câini mulți și Te-au lovit, împărate, cu palme peste obraz și Te-au întrebat, mărturisind minciuni asupra Ta; ci toate răbdând, pe toți i-ai mântuit.

Irmosul:

Ceea ce ești mai cinstită...
(Ectenie...)

Ectenie mică

Preotul: *Iară și iară cu pace, Domnului să ne rugăm.*

Strana: *Doamne, miluiește.*

Preotul: *Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.*

Strana: *Doamne miluiește.*

Preotul: *Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții să o pomenim.*

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul : Că pe Tine Te laudă toate puterile cerești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. **Strana:** Amin.

Apoi LUMINÂNDA (EXAPOSTILARIA),:

Întru o zi ai învrednicit, Doamne, pe tâlharul în rai; și pe mine lumineaza-ma cu lemnul Crucii, și ma mântuiește. (de trei ori)

Apoi Evanghelia a noua, de la Ioan : **Preotul :** Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeuul nostrum să-L rugăm.

Doamne miluiește (de 3 ori)

Preotul: Înțelepciune! Drepti! Să ascultăm Sfânta Evanghelie.

Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire.

Strana: Slava Ție Doamne, slava Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

A 9-a Evanghelia a Patimilor

Ioan XIX, 25-37

19, 25. [În vremea aceea] stăteau, lângă crucea lui Iisus, mama Lui și sora mamei Lui, Maria lui Cleopa, și Maria Magdalena.

19, 26. Deci Iisus, văzând pe mama Sa și pe ucenicul pe care Îl iubea stând alături, a zis mamei Sale: Femeie, iată fiul tău!

19, 27. Apoi a zis ucenicului: Iată mama ta! Și din ceasul acela ucenicul a luat-o la sine.

19, 28. După aceea, știind Iisus că toate s-au săvârșit acum, ca să se împlinescă Scriptura, a zis: Mi-e sete.

19, 29. Și era acolo un vas plin cu oțet; iar cei care Îl loviseră, punând în vârful unei trestii de isop un burete înmuiat în oțet, l-au dus la gura Lui.

19, 30. Deci după ce a luat oțetul, Iisus a zis: Săvârșitu-s-a. Și plecându-Și capul, Și-a dat duhul.

19, 31. Deci iudeii, fiindcă era vineri, ca să nu rămână trupurile sâmbăta pe cruce, căci era

mare ziua sâmbetei aceleia, au rugat pe Pilat să le zdrobească fluierile picioarelor și să-i ridice.

19, 32. Deci au venit ostașii și au zdrobit fluierile celui dintâi și ale celui alt, care era răstignit împreună cu el.

19, 33. Dar venind la Iisus, dacă au văzut că deja murise, nu l-au zdrobit fluierile.

19, 34. Ci unul din ostași cu sulița a împuns coasta Lui și îndată a ieșit sânge și apă.

19, 35. Și cel ce a văzut a mărturisit și mărturia lui e adevărată; și acela știe că spune adevărul, ca și voi să credeți.

19, 36. Căci s-au făcut acestea, ca să se împlinescă Scriptura: "Nu l se va zdrobi nici un os".

19, 37. Și iarăși altă Scriptură zice: "Vor privi la Acela pe care l-au împuns".

Și sfârșindu-se Evanghelia se zice:

Slavă îndelung-rabdării Tale, Doamne, slava Ție, Doamne, slava Ție!

Si îndata LAUDELE :

Toata suflarea sa laude pe Domnul! Laudati pe Domnul din ceruri, laudati pe El intru cele inalte; Ție se cuvine cantare, Dumnezeule.

Laudati-L pe El toti ingerii Lui, laudati-L pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cantare, Dumnezeule.

Se pun stihirile, pe patru și cântăm aceste Idiomele, glasul al 3-lea, repetând pe cea dintâi.

Două lucruri și rele a făcut fiul meu cel întâi născut, Israil: Pe Mine, izvorul apevieții M-a părăsit, și și-a săpat luiși puț sfărâmat. Pe Mine M-a răstignit pe lemn, iar pe Baraba l-a cerut și l-a slobozit. Spăimânta-tu-s-a cerul de aceasta și soareleși-a ascuns razele; iar tu, Israile, nu te-ai rușinat, ci morții M-ai dat. Iartă-le lor, Părinte Sfinte, că nu știu ce au făcut. (de două ori)

Fiecare parte a Sfântului Tău trup a răbdat ocară pentru noi: capul, spini; fața, scui-pări; fălcile, loviri cu palme; gura, gustarea oțetului celui amestecat cu fiere; urechile, hulele cele păgânești; spatele, biciuri și mâna, trestie; întinsorile a tot trupul pe Cruce; încheieturile, cuie și coasta, suliță. Cela ce ai pățimit pentru noi și ne-aimântuit pe noi din patimi; Carele Te-ai smerit pentru noi, prin iubirea Ta de oa-meni, și ne-ai înălțat, Atotputernice Mântuitorule, miluiește-ne pe noi.

Răstignindu-Te Tu, Hristoase, toată făptura văzând s-a cutremurat; temeliile pă-mântului s-au clintit de frica puterii Tale. Că înălțându-Te astăzi, a pierit neamul iudeu. Catapetasma Templului s-a rupt în două și morții din mormânturi au înviat; sutașul văzând minunea, s-a înfricoșat; iar Maica Ta, stând lângă Tine, a strigat, plângând ca o Maică și zicând: Cum nu voi plânge și nu mă voi bate în piept, văzându-Te pe Tine spânzurat pe lemn, gol ca un vinovat? Cela ce Te-ai răstignit și Te-ai îngropat și ai înviat din morți, Doamne, slavă Ție.

Slavă..., glasul al 6-lea.

Dezbrăcatu-M-au pe Mine de hainele Mele și M-au îmbrăcat cu haină roșie; pus-au pe capul Meu cunună de spini și Mi-au dat trestie în mâna cea dreaptă, ca să-i sfă-râm pe ei ca vasele olarului.

Și acum..., asemenea

Spatele Mele le-am dat spre bățai și fața Mea nu o am întors despre scuipări. Înaintea judecății lui Pilat am stătut și răstignire am răbdat, pentru mântuirea lumii.

apoi Evanghelia a zecea, de la Marcu : Preotul : Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeuul nostrum să-L rugăm.

Doamne miluiește (de 3 ori)

Preotul:Înțelepciune! Drepti! Să ascultăm Sfânta Evanghelie.

Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Marcu, citire.

Strana: Slava Ție Doamne, slava Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

A 10-a Evanghelie a Patimilor

Marcu XV, 43-47

15, 43. [În vremea aceea] venind Iosif cel din Arimateea, sfetnic ales, care aștepta și el împărăția lui Dumnezeu, și, îndrăznind, a intrat la Pilat și a cerut trupul lui Iisus.

15, 44. Iar Pilat s-a mirat că a și murit și, chemând pe sutaș, l-a întrebat dacă a murit de mult.

15, 45. Și aflând de la sutaș, a dăruit lui Iosif trupul.

15, 46. Și Iosif, cumpărând giulgiu și coborându-L de pe cruce, L-a înfășurat în giulgiu și L-a pus într-un mormânt care era săpat în stâncă, și a prăvălit o piatră la ușa mormântului.

15, 47. Iar Maria Magdalena și Maria, mama lui Iosi, priveau unde L-au pus.

Si sfârșindu-se Evanghelia se zice:

Slava îndelung-rabdării Tale, Doamne, slava Ție, Doamne, slava Ție!

Preotul: Slavă Ție, Celui ce ne-ai arătat lumina!,

Apoi strana Doxologia Mare:

Slava intru cei de sus lui Dumnezeu și pe pamant pace, între oameni bunavoire.

Laudamu-Te, bine Te cuvântam, închinamu-ne Tie, slavimu-Te, multumim Tie pentru slava Ta cea mare.

Doamne, Împarate ceresc, Dumnezeu, Părinte atotîitorule, Doamne, Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte.

Doamne Dumnezeu, Mieluselul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce sezi de-a dreapta Tatălui, și ne miluiește pe noi.

Ca Tu ești Unul Sfânt, Tu ești Unul Domn Iisus Hristos, întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta și voi lauda numele Tau în veac și în veacul veacului.

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta fără de păcat să ne păzim noi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeu părinților noștri, și laudat și preaslăvit este numele Tau în veci. Amin.

Fie, Doamne, milă Ta spre noi, precum am nădăruit întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne, învata-mă îndreptările Tale (de 3 ori).

Doamne, scapare Te-ai făcut noua în neam și în neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindeca sufletul meu, ca am greșit Tie.

Doamne, la Tine am scăpat, învata-mă să fac voia Ta, ca Tu ești Dumnezeul meu.

Ca la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumina.

Tinde milă Ta celor ce te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi (de trei ori).

Slava... Și acum... Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Apoi mai pe larg:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Si îndată, ectenia: Sa plinim rugăciunea noastră cea de dimineață Domnului

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne miluiește.

Ziua toată desăvârșită, sfânta, în pace și fără de păcat, la Domnul să cerem.

Strana: Doamne miluiește.

Înger de pace, credincios îndreptător, pazitor sufletelor și trupurilor noastre, la Domnul să cerem.

Strana: Doamne miluiește.

Milă și iertare de păcatele și de greșelele noastre, la Domnul să cerem.

Strana: Doamne miluiește.

Cele bune și de folos sufletelor noastre și pace lumii, la Domnul să cerem

Strana: Doamne miluiește.

Cele bune și de folos sufletelor noastre și pace lumii, la Domnul să cerem

Strana: Doamne miluiește.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără durere, fără rușinare, în pace, și răspuns bun la Înfricoșată Judecată a lui Hristos, să cerem.

Strana: Doamne miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Si Ecfonisul: Că Dumnezeul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție slavă înălțăm Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. **Strana:** Amin.

Preotul Pace tuturor.

Strana și duhului tău

Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Strana: Ție Doamne.

Preotul: Că al tău este a ne milui și a ne mântui pe noi Dumnezeul nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. **Strana:** Amin.

Si îndata, Evanghelia a unsprezecea, de la Ioan : Preotul : Şi pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeuul nostrum să-L rugăm.

Doamne miluieşte (de 3 ori)

Preotul:Înțelepciune! Drepti! Să ascultăm Sfânta Evanghelie.

Pace tuturor.

Strana: Şi duhului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire.

Strana: Slava Ție Doamne, slava Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

A 11-a Evanghelie a Patimilor

Ioan XIX, 38-42

19, 38. După acestea Iosif din Arimateea, fiind ucenic al lui Iisus, dar într-ascuns, de frica iudeilor, a rugat pe Pilat ca să ridice trupul lui Iisus. Şi Pilat i-a dat voie. Deci a venit şi a ridicat trupul Lui.

19, 39. Şi a venit şi Nicodim, cel care venise la El mai înainte noaptea, aducând ca la o sută de litre de amestec de smirnă şi aloie.

19, 40. Au luat deci trupul lui Iisus şi l-au înfăşurat în giulgiu cu miresme, precum este obiceiul de înmormântare la iudei.

19, 41. Iar în locul unde a fost răstignit era o grădină, şi în grădină un mormânt nou, în care nu mai fusese nimeni îngropat.

19, 42. Deci, din pricina vinerii iudeilor, acolo L-au pus pe Iisus, pentru că mormântul era aproape.

Si sfârşindu-se Evanghelia se zice:

Slava îndelung-rabdării Tale, Doamne, slava Ție, Doamne, slava Ție!

Urmeaza Stihovna,

Stihovna

Apoi cântăm Stihovna, **stihiri** idiomele, într-amândouă stranele împreună. Ceasull.

Toată făptura s-a schimbat de frică, văzându-Te pe Tine, Hristoase, pe Cruce răstignit. Soarele s-a întunecat şi temelile pământului s-au cutremurat. Toate au pă-timit împreună cu Tine, Cel ce ai zidit toate; Cela ce ai răbdat de voie pentru noi,Doamne slavă Ție.

Stih:

Împărţit-au hainele Mele loruşi şi pentru cămaşa Mea au aruncat sorţi.Glasul al 2-lea: Poporul cel păgânesc şi fărădelege, pentru ce a cugetat cele de-şarte? Pentru ce a judecat spre moarte pe Cela ce este viaţa tuturor? Minune mare!

Făcătorul lumii S-a dat în mâinile celor fărădelege și S-a înălțat pe lemn, Iubitorul de oameni, ca să slobozească din iad pe cei legați care strigă: Îndelung-răbdătorule, Doamne, slavă Ție.

Stih:

Dat-au spre mîncarea Mea fiere și spre setea Mea M-au adăpat cu oțet. Astăzi văzându-Te pe Tine, Cuvinte, Fecioara cea fără prihană, spânzurat pe Cru-ce, tînguindu-se cu milă, ca o Maică, s-a rănit la inimă cu amar și suspinînd cudurere dintru adîncul sufletului zgâriindu-și obrazul și părul smulgîndu-și încă și în piept bătîndu-se, a strigat cu jale: Amar mie, dumnezeiescule Fiu! Vai mie, Lu-mina lumii! Cum ai apus de la ochii mei, mielul lui Dumnezeu? Pentru care cetelelor fără de trupuri s-au cuprins de spaimă, zicînd: Cela ce ești necuprins, Doamne, slavă Ție.

Stih:

Iar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai-nainte de veci a făcut mîntuire în mijlocul pămîntului. Pe lemn răstignit văzându-Te, Hristoase, pe Tine, Făcătorul și Dumnezeu al tuturor, ceea ce Te-a născut fără sămîntă, a strigat cu amar: Fiul meu, unde a apus frumusețea chipului Tău ? Nu sufăr a Te vedea fără dreptate răstignit. Însă grăbește de Te scoală, ca să văd și eu învierea Ta din morți, cea de a treia zi.

Slavă..., glasul al 8-lea.

Doamne, suindu-Te pe Cruce, a căzut frică și cutremur asupra făpturii; de vreme ce și pămîntul l-ai oprit să nu înghită pe cei ce Te-au răstignit și iadului ai poruncit să sloboadă din sine pe cei legați. Judecătorule al celor vii și al celor morți, Cela ce spre înnoirea oamenilor ai venit să dai viață iar nu moarte, Iubitorule de oameni, slavă Ție.

Și acum...

Acum se înfinge condeiul răspunsului de judecată de la judecătorii cei nedrepti, Iisus Se judecă și Se osîndește spre răstignire și împreună pătimește făptura, vă-zînd pe Domnul pe Cruce, Cela ce pătimești după firea trupului pentru mine, Bunule Doamne, slavă Ție.

și apoi Evanghelia a douăsprezecea, de la Matei:

Preotul : Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfînta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu nostru să-L rugăm.

Doamne miluiește **(de 3 ori)**

Preotul: Înțelepciune! Drepti! Să ascultăm Sfînta Evanghelie.

Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Din Sfînta Evanghelie de la Matei, citire.

Strana: Slava Ție Doamne, slava Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

A 12-a Evanghelie a Patimilor
Matei XXVII, 62-66

27, 62. Iar a doua zi, care este după vineri, s-au adunat arhierii și fariseii la Pilat,
27, 63. Zicând: Doamne, ne-am adus aminte că amăgitorul Acela a spus, fiind încă în viață: După trei zile Mă voi scula.
27, 64. Deci, poruncește ca mormântul să fie păzit până a treia zi, ca nu cumva ucenicii Lui să vină și să-L fure și să spună poporului: S-a sculat din morți. Și va fi rătăcirea de pe urmă mai rea decât cea dintâi.
27, 65. Pilat le-a zis: Aveți strajă; mergeți și întăriți cum știți.
27, 66. Iar ei, ducându-se, au întărit mormântul cu strajă, pecetluind piatra.

Si sfârșindu-se Evanghelia se zice:

Slava îndelung-rabdării Tale, Doamne, slava Tie, Doamne, slava Tie!

Apoi Bine este a ne mărturisi Domnului și a cânta numelui Tău, PreaÎnalte, a vesti dimineața mila Ta și adevărul Tău în toată noaptea.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi .

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi .

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi .

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluiește (de trei ori), Slavă..., și acum...

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie împărăția Ta, fie voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

Preotul: Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Strana: Amin.

Troparul, glasul al 4-lea :

Răscumparatu-ne-ai pe noi din blestemul legii, cu scump sângele Tău. Pe Cruce pironindu-Te și cu sulița împungându-Te, nemurire ai izvorât oamenilor, Mântuitorul nostru, slavă Ție.

și Troparul acesta

În Biserica slavei Tale stand, în cer a sta ni se pare; Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești ușă cerească, deschide nouă ușă milei tale.

Doamne miluiește(**de 40 de ori**)Slavă...Și acum... Ceea ce ești mai cinstită...

Ectenia întreită

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru Preafericitul Părintele nostru Patriarhul (N) [pentru (Înalt) Preasfînțitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)] și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru ocârmuirea țării, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos oaste, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru frații noștri: preoți, ieromonahi, ierodiaconi, diaconi, monahi și monahii și pentru toți cei întru Hristos frați ai noștri.

Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfântului lăcașului acestuia și pentru toți cei mai înainte adormiți, părinți și frați ai noștri dreptslăvitori, care odihnesc aici și pretutindeni.

*

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, enoriași, ctitori și binefăcători ai sfântului lăcașului acestuia.

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfântă și întrutot cinstită biserica aceasta, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce stă înaintea și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Doamne, Dumnezeul nostru, primește această rugăciune stăruitoare de la robii Tăi și ne miluiește pe noi, după mulțimea milei Tale, și trimite îndurările Tale peste noi și peste tot poporul Tău, care așteaptă de la Tine multă milă.

Ecfonisul : Că milostiv și Iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum, și în vecii vecilor.

După ecfonis preotul se întoarce cu fața spre apus (și de este în altar deschide ușile împărătești).

și apolisul.

Preotul Înțelepciune! Strana Binecuvântează!

Preotul din fața Sfintei Mese

(Să vă binecuvinteze Hristos)

Cel ce este binecuvântat Dumnezeu nostru totdeauna acum și în vecii vecilor.

Strana Amin.

Întărește Dumnezeule sfânta și dreapta credință a dreptslăvitorilor creștini, și sfântă Biserica Ta o păzește în veacul veacului. Amin.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi

Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii, și mai mărită fără de asemănare decât serafimii, carea fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim....

Slavă Ție Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră slavă Ție!

Slavă... Și acum... Doamne miluiește de 3 ori. Părinte binecuvintează

Cel ce scuiări și bății și loviri și Cruce și moarte a răbdat pentru mântuirea lumii, Hristos adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi ca un bun și de oameni iubitor. Amin.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin

*** * ***

Cuvânt la Sfânta Cuvioasă Parascheva

Cuvânt la Sfânta Cuvioasă Paraschev

In

Biserica îndeamnă și cheamă pe toți la sfințenie. Chemare la sfințenie este tot ce se cântă și se citește aici; chemare la sfințenie sunt toate cuvintele pe care le rostește preotul din fața Sfântului Altar. Chemare la sfințenie este glasul clopotului ce adună pe credincioși în biserică; chemare la sfințenie este toată atmosfera aceasta de lăcaș al lui Dumnezeu. Fiți sfinți, vă spune Biserica, tindeți către sfințenie, gustați-o, vă strigă ea.

Întreaga creștinătate ortodoxă sărbătorește astăzi pe Sfânta Cuvioasă Paraschiva. Dacă toate zilele închinare

sfinților bineplăcuți Domnului sunt prăznuite cu cinste de fiii Bisericii noastre, sărbătoarea Sfintei Paraschiva este atât de mult intrată în atenția și în sufletul poporului nostru dreptcredincios - mai ales din părțile Moldovei - încât ea întrece în strălucire multe alte sărbători de sfinți. Și aceasta datorită faptului că sfintele ei moaște de 300 de ani cinstesc pământul acesta binecuvântat de Dumnezeu și întăresc sufletele tuturor celor ce cu fruntea plecată pe marginea raclei ei îi cer ajutorul.

Dacă au fost sfinți mai mari prin suferința lor pentru Domnul Hristos, ca așătia mucenici, sau mari prin viața lor ca așătia drepti, pustnici sau cuvioși, dacă toți au darul sfințeniei și dreptul la cinstirea noastră, apoi Sfânta Cuvioasă Paraschiva - atât pentru viața ei sfântă, cât și pentru faptul amintit, că moaștele și duhul ei străjuiesc țara noastră, încât cu drept cuvânt i se mai zice și Patroana sau Lauda Mitropoliei Moldovei - cu adevărat are dreptul la o mai mare iubire din partea noastră, la o mai

aleasă venerație și la o mai desăvârșită cunoaștere și urmare a pildei vieții ei. Și într-adevăr, cum am spus, poporul nostru drept credincios, după cuviință, dă Sfintei Paraschiva cinstea care i se cuvine: atâtea lăcașuri sfinte sunt închinat e ei, atâtea biserici și mănăstiri au hramul Sfânta Paraschiva sau Sfânta Vineri, atâtea creștine poartă numele Cuvioasei, atât de mult este intrat cultul Sfintei în popor, care așteaptă cu sfințenie pe Sfânta Vineri, atâția credincioși - mii și mii - de cu vreme iau drumul Iașiului pentru a se închina Sfintelor ei moaște; iar bisericile cele mai populate sunt acelea care, purtând hramul Cuvioasei noastre Maici Paraschiva sau Sfânta Vineri, în zilele de post, mai ales Vinerea, fac rugăciuni pentru ajutorarea celor în necazuri și nevoi.

Iată deci, fraților, că poporul nostru credincios a înțeles să cinstească cum se cuvine pe Cuvioasa Paraschiva.

Poporul o cinstește, biserica o slăvește astăzi cu cântări și laude, iar Duhul ei se bucură în Ceruri lângă Mirele său

Hristos, căci viața ei scurtă, dar sfântă i-a fost încununată de Dumnezeu, Căruia i-a slujit cu cununa sfințeniei.

Binecredincioși creștini! Se cuvine ca astăzi, când noi îi sărbătorim amintirea, când fiecare creștin, cel puțin în trecut, uitându-se și întorcând filele calendarului, îi pronunță numele, se cuvine să nu plecăm din sfântul lăcaș în care am venit pentru prăznuirea ei fără a auzi istorisindu-i-se pe scurt viața.

Sfânta Cuvioasă Paraschiva s-a născut acum 1000 de ani în satul Epivata din ținutul Traciei, din părinți de neam mare, bogați și buni creștini. Pe copila lor ei o creșteră în dragostea și frica lui Dumnezeu. De mică, copila Paraschiva era o adevărată creștină, care cunoștea și practica virtuțile creștine, mai mult chiar decât părinții ei. Iubirea de săraci mai ales o caracteriza. Cu voia sau fără voia părinților, mica Paraschiva da tot ce avea săracilor. De multe ori, se dezbrăca de hainele ei frumoase, curate

și scumpe, pentru a îmbrăca cu ele pe câte un copil sărac în zdrențe, schimbând cu acesta haina de cerșetor.

Adesea, părinții o certau pentru acest fapt, dar Paraschiva nu putea să sufere trecând pe alături de seama ei în zdrențe, fără ca ea să nu facă ceva pentru ei. Odată, ieșind din biserică, auzi un glas care-i șopti: „ Cel ce voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-mi urmeze. Pleacă îndată din casa părinților și intră într-o mănăstire de maici din Iradia Pontului, unde petrecu 5 ani în post aspru și continuă rugăciune. Copila Paraschiva, care n-avea decât 10 ani la intrarea în mănăstire, uimi pe celelalte viețuitoare prin viața ei, prin tăria credinței și dragostei ei, prin practica scrupuloasă a vieții monahale. Pleacă însă de aici după 5 ani la locurile sfinte, să calce pe urmele și drumurile străbătute de Domnul. Și intrând într-o mănăstire de pe malul Iordanului, în același fel de viață aspră, în rugăciuni pentru ea și lumea necăjită din afară, în viață cu adevărat pustnicească, trăiește până la vârsta de 25 de ani, când

îngerul Domnului, arătându-i-se în vis, îi poruncește să vină în ținutul părinților săi, pentru ca acolo să-și dea duhul în mâinile Domnului, iar trupul să-i rămână țării sale. Și împlinind porunca dumnezeiască, vine în țara sa, unde, petrecându-și viața lângă biserica satului, după 2 ani, la vârsta de 27 de ani, își isprăvește viața de aici, pentru a se muta cu duhul în ceruri.

Trupul ei fiind îngropat, multă vreme trecu; și îngropându-se odată lângă ea un om păcătos, oamenii îi găsiră sfintele ei moaște neputrezite și pline de o mireasmă plăcută. Unul din gropari, având peste noapte un vis, i se porunci a scoate aceste sfinte moaște, căci ele sunt pline de puteri minunate. Corpul Sfintei Paraschiva, care în scurta viață pământească mult s-a trudit, prin osteneala cea pustnicească, prin desele îngenuncheri și asprele înfrânări de tot felul, a fost cu mare cinste dezgropat și așezat, în cântări și laude, în biserica Sfinții Apostoli din Epivata. Multe minuni și multe vindecări săvârșind,

moaștele sale au fost mutate la Târnova, de aici la Belgradul sârbesc și apoi în Țarigrad. Iar domnitorul țării Moldovei, evlaviosul Vasile Lupu, plătind bani mulți turcilor stăpânitori, le aduse cu mare alai la Iași, așezându-le în Biserica Sfinții Trei Ierarhi, iar urmașii săi, în zilele cele mai de pe urmă, mutându-le în Mitropolia Moldovei. Și aici, ca și în celelalte cetăți, Sfânta Paraschiva multe minuni a săvârșit. Și astăzi, ca și altă dată, cei ce se închină Domnului cu credință și cer ajutorul ei sunt ascultați. Să citească și să se intereseze toți cei ce nu știu și vor vedea că dacă cultul Sfintei Paraschiva este atât de răspândit la noi, dacă Cuvioasa a devenit atât de populară în țara noastră, aceasta se datorează darului său de a alina suferințele sufletești și trupești ale celor ce sunt în nevoi.